

„Vienybė Lietuvniku“
Išleina kas trečadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;
Suvienytose Valstijose ir
Kanade 8200.
Europoje 82.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumeratos metas skaitos nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.
Apgarsinimų prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIE NY BE L I E T U V N I K U

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 15.

Brooklyn, N. Y., 13 d. Balandžio (April) 1910 m.
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

Metai XXV

Mūsų veikėjų atbalsiai.

Dar nenutilo atbalsiai nuo lietuvių laikraštininkų suvažiavimo, ir dar nespėjome gerai pasidalinti su visuomenė, ką laikraštininkai užsibriežę veikti ir kaip gerinti mūsų numenkusią laikraštiją, stai iš pačių suvažiavime dalyvavu. Sių laikraščių vienas pasiskubė nebevien sulažyti mūsų laikraščių padarytuosius nutarimus, bet jau toli-toli vėl atžengė atgal į senovines mūsų laikraščios klampynes, kaip da retas laikraštis yra padare. Tačiau padarė ne jokis klerikališkasis „Draugas“, kuris kaip kada pirmeiviams papila ant kelio savo šposelius, bet... „Kova“. Stai iš eilios stovi keletas jos numerių, kuriuose paleisti nuo etikos pavadžio pseudonymai šmeižia, šmeižia ir šmeižia, o redakcija vis tyčia jiems leidžia melnot, priengia melagius slapyvardžiais ir da net pasiundo.

Kokis tų pseudonymų tikslas, tai nesužiešekot. Pas mus pseudonymai tik dėlto juk daugiausiai ir randasi, kad kam-nors ypatiškai atkeršyt, visuomenės ir laikraščių lešo mis. Pseudonymams negalima atskyt, nezinant jų motyvų, todėl jie drąsiai sau ir sauvaliauja po mūsų laikraščius, kaip kokia egyptinė plėga, erzina, pjudo ir demoralizuoją visumę iki pasibaiseti nam laipsniui. Tā rimtesnėji Amerikos laikraščiai pastebėjo ir susisuažiavę nutarę, kad platinimas tokios ištvarkos turi but sulaikytas, kad užsi puolantis ant ypatų žmonės turi pasirašyt savo pavarde, arba jei pasirašo pseudonymu ir yra giliai užgaunama ypatos vardas ar padėjimas, turi but tokie užpuolimai ar užmetimai pasiūsti tai ypatai, kuri pridurs savo pasiteisinimą ir tuomet sykiu patilps laikraštyje kaip užpuliko taip ir užpuloto žodis, kuriuos ir nuteis visuomenę.

Tai yra padarytas didelis žingsnis prie pakėlimo mūsų laikraščioje etikos ir panaikinimo bergdžių, kenksmingų visuomenei vaidų. Sitą malonų žingsnį pirmiausiai ir pasiskubė atžengti atgal dalyvavusi suvažiavime „Kova“, leisdama įvairiems pseudonymams plusti „Vienybė Lietuvniku“ ir prie jos stovinčius žmones. Pačiai „Kovai“ ant tų jos darbelių mēs nieko neatskysim. Kas po srutus vaikščioja, juk rizikuoją pats jose paslyst ir nuskėst.

Malonu pastebeti, kad po laikraštininkų suvažiavimui visi kiti mūsų laikraščiai, padarė atsargesni su pseudonymais ir švaresni etikoje. Atzagareiviaujančių da nesimato ir reikia tikties jų nebus, nes kiekvienas dalyvavęs suvažiavime girdėjo, kaip redaktoriai ir leidėjai karštai ir draugiškai susitarė tapti bent sykių tikrais visuomenės vadovais ir jos auklėtojais. Jeigu vienas-kitas smulkus egoizmo žmogelis ir pakris vėl į senovinės laikraščių iširutės pelkė, tai pats save prieš visuomenę nuteis ir nubaus.

Dėlei 13-tojo Amerikos gyventojų surašo.

Pereitouse metuose kun. Žilinskis sumanė suskaityt, kiek lietuvių yra Amerikoje. „Lietuva“ tam tyčia net ir žmogų paskyrė skaitlines sutvarkyt. Gabrys ir rankvedij paraše kaip statistikos tur but tvarkomas. Bet kas iš to išėjo? Niekas. Nes, kas galėjo surašyti ir suskaityti lietuvius, išsiskaidžiusiu po Colorado, Arizona, California, ir kitas tolimes valstijas? Kas suskaitys tuos pavienius gyventojus ir darbininkus ant farmų? O tokiai yra nemažai.

Tai gi šiemet S. V. valdžia ši darbą dėl mūsų atlik, nes darys surašą visų gyventojų, tame skaičių ir lietuvių.

Kitaip metais, kada surašas Amerikos gyventojų buvo daromas, lietuvių buvo užrašomi maskoliais arba vokiečiais, šiemet gi, chicagiečiams pasidarbavus, gautas paliepimas iš Washingtono, lietuvius gimusius krašte žinomam Lietuva, užrašyti lietuviu.

Dabar mums, lietuviams, reik tik pasistengti, kad lietuvių surašuose lietuvių ir padiduotų nes priešingai, jeigu mažas skaitlius lietuvių pasirodys, tai ir vėl lietuvius prišaitys prie maskolių arba vokiečių ir mēs vėl nezinomis, kiek lietuvių yra Amerikoje.

Jeigu visi lietuvių lietuviu pasiduosis, tai iš šių metų surašo mēs dasižinojome netik, kiek lietuvių yra Amerikoje, bet taipgi žinosime kiek vyru ir kiek moterų ir kokio amžiaus. Dažinosime kiek vedusių, kiek pavienių ir kiek periskyrusių porų; dažinosim kiek vaikų ir koks nuošimtis mokyklose. Dažinosime kiek darbininkų ir bedarbių; dažinosime kiek moka skaityt, ra-

šyt ir angliskai kalbėt. Taip pat žinomis, kiek yra tokiai, kurie turi savo namus ir farmas, o kiek lietuvių randas moka.

Kad tai dažinot, gale balandžio mėnesio į kiekvienus namus ateis žmogus nuo valdžios pasiūstas ir klaus:

1. Kaip tavo vardas?
2. Kiek turi metų?
3. Ar vedės ir kelintą kartą esi vedės; ar našlys, ar persiskyrės su pačia, ar pavienis?
4. Kiek metų gyveni su pasutine pačia?
5. Kiek vaikų turėjot?
6. Kiek vaikų mirė?
7. Kur esi gimęs?
8. Kur tavo tėvas ir motina yra gimę?
10. Kokiuose metuose atvažiavai į Ameriką?
11. Ar turi amerikoniškus pilnus popierius, ar tik pirmus, ar jokių neturi?
12. Ar kalbi angliskai?
13. Kokioje dirbtuvėje dirbi?
14. Kokį darbą dirbi?
15. Ar buvai be darbo 15-toj balandžio (surašo dienoj)?
16. Kiek savaičių buvai be darbo per ištisus 1909 metus?
17. Ar dirbi už algą; ar samdai kitus pas save dirbt;
18. Ar moki skaityt ir 19. Ar moki rašyt (jei kokioj kalboj)?
20. Ar lankei mokyklą po rugėjo 1-mai, 1909 m.
21. Ar gyveni savam name?
22. Ar turi skolą ant savo namų?
23. Ar turi savus farmą arba namus?
24. Ar dalyvavai karėje 1864.
25. Ar esi neregys?
26. Ar esi kurčias ar nebylys?

Ant šių klausimų kiekviens privalo teisingai atsakyti. Jeigu gi sakytų neteisybę, arba neatsakyty visiškai ant virš minėtų klausimų tai užsirauskant savęs S. V. teismą ir bausmę

Dėlto persitikrinimui, kad jūsų teisingi atsakymai nebūs panaudojami ypatiškiems reikalams ir, kad nežieis jūsų gebendro neturi su taksais, kariuomenė, ateivystė, lankymu mokyklos ir kita klausimais, tai vėl perskaitykit Jungt. Jungt. prezidento apskelbimą, tilpusi pereitame nr. „V. L.“

Lietuviam šių surašų laikuri rupėti, kad visi lietuvių užsirašytų lietuvius, idant igyti sau atskirą dėl lietuvių rubriką.

Surašinėjimas prasidės 15-tą balandžio ir miestuose turinčiuose virš 5,000 gyventojų trauksis ne ilgiau kaip dvi savaitės, o sodžiuose ir miesteliuose se turi but užbaigtą iki 15-tai gegužio.

Pirmegu surašinėtojai ateis į namus gausit lakštą perius su klausimais ir ten bus vieta atsakymams. — Yra pageidaujama, kad kiekvienas turėtų surašytus atsakymus ant virš minėtų klausimų, ir paliktų juos namie, o ypač tie, kurie nesitiki but namie die nos laiku.

J. P. Varkala.

Balandžio 1-mą 1910 m.
University of Chicago Settlement.

PERŽVALGA.

* * * Dėlei Lietuvių Namo.

Dėlei Lietuvių Namo, Lietuvių Mokslo Draugijos komitetas atsišaukia į visuomenę, o „Viltis“ primindama šių metų svarbą, kaip Žalgirio kovos jubilejus, sumano, kad 500-metinėmis sukaktuvėmis „tinkamiausiai pagarba bus se novei atiduota, geriausias paminklas bus pastatyta, jei mēs įsteigsite Vilniuje namus lietuvių senobinių daiktų, lietuvių dailės muziejui ir knygynui sutalpinti.“ Dabar yra susirinkę ir kas metas daugiausiai brangios senovybės: knygos, rankraščiai, žemlapiai, paveikslai, iškasti iš žeminių daiktų, lietuvių istorijos dokumentai. Néra kur jų dėt. Todėl Lietuvių Mokslo Draugijos ir Liet. Dailės Draugija abidviima pradžią ir su visuomenės pagalba tikisi galėsiai pastatyti Vilniuje Lietuvių Namą. Daugelis inteligenčių jau pasižadėjo mokėti kasmet tam tikslui nuo 100 iki 5 rublių. Beto atsišaukia į visuomenę, kad tą sumanymą aukomis paremtų. Amerikiečiai lietuvių ant šito svarbus reikalaujant yra ordinarija ir neišmokėtos dalis) – nuo 300 rb. 6) Ispėd. Burokevičiaus, Trilaukio sodž. Pajevonio val. 2 daržu – 5 margai; – nuo 300. 7) Ispėd. Baltaičio, Daugėlaičių sodž. Kybartų val. (prie stoties Virbalio) pleciaus – 4 gyven. namai 2 tvertai – nuo 2500 rubl. ir 8) Puodžiuno, Karklupėnų sodž. Kaupiškių val. – 10 mr. be triobų – nuo 250 rublių.

geriausius darbus jau paskirtos. Pirmą dovaną – 15 r. gavo Bataičiukė iš Lukšių, Suv. g. už prijuostę. Antra – 10 rb. Pranys Yliakis, Panevezio pav. už seną vienarančių (liepinį) alui ir kitus daiktus. Trečią – 10 rb. Morta Rašiukytė iš Tilžės už šilkines juostas. Ketvirtą – 5 rb. Jonas Remeika iš Tvarlakių, Sauļių pav. už bliudelį ir medžio išdirbinius.

Naudingos bežemiams žinios.

Balandžio 2 d. šių metų Marijampolėje Taikos Teisėjų susišaukimo bute skelsta buvo per licitaciją („kas daugiau“) šie ukių: Naumiesčio pav. 1) Ispėdinių Vilkaičio, Žalvedėnų sod. Lesnystos valsčiaus, 122 margai 105 prentai išpotekuotos žemės su triobėliais; pradžia licitacijos nuo 4000 rublių. 2) Ispėd. Matulaičio Slabados sod. to paties valsčiaus 43 margai 172 p. su triobomis. – nuo 1040 rub. 3) Ispėd. Simelaičio, Viltraku sodž. 36 marg. žemės su gyven. trioba; – nuo 620 rublių ir 4) Mauzorų, Usenių sodž. 23 margai 285 pr. su triobomis; – nuo 442 rublių. Vilka viškio pav. 1) Butrimonaičio, Čyčkų sodž. Alvito valsčiaus 9 margai su triobomis; – 175 rub. 2) Genricho, Paramoniškių sodž. Vilkaviškio valsčiaus 25 margai su kalve; – nuo 500 rublių. 3) Ispėd. Bartoškevičiaus, Graužinių sod. Vaitkabalių valsčiaus, 50 mar. 195 pr. su triobomis; – nuo 1600 r. 4) Šlivinsko, Vartelių sodž. to paties valsč. 10 margų be triobų; – nuo 180 rub. 5) Žemaičių, Sulų sodž. Bartininkų val. 20 margų su triobomis (yra ordinarija ir neišmokėtos dalis) – nuo 300 rb. 6) Ispėd. Burokevičiaus, Trilaukio sodž. Pajevonio val. 2 daržu – 5 margai; – nuo 300. 7) Ispėd. Baltaičio, Daugėlaičių sodž. Kybartų val. (prie stoties Virbalio) pleciaus – 4 gyven. namai 2 tvertai – nuo 2500 rubl. ir 8) Puodžiuno, Karklupėnų sodž. Kaupiškių val. – 10 mr. be triobų – nuo 250 rublių.

Mikų Dédé.

Pilviskiai, Mariamp. pav. Buvo krata pas Oną Liudvinaviciutę. Jieškojo daug-ko, sunku ir surašyti. Klausinėjo apie kokią draugiją „lietuviškai“, ar turi ryšius su Aleksu ir t. t. Krėtė žandaras Kislinskis iš Mariampolės. Paėmė apie 50 laiškų ir knygutes su skolininkų užrašais (ji siuvėja). Girdėjau, buvo kratos ir Kapsuose.

J—s.

Į Lietuvos.

Vilnius. IV. Lietuvių Dailės Paroda jau visa savaitė kaip atidaryta ir išrodo aug puišiai, negu pereitosios buvo. Paroda dar bus atidaryta iki balandžio 14 d. Jei mes tik 30 kap. (mokiniamas 15 kp.) Dovanos už sodiečių

Kaunas. Vasario 23 d. buvo visuotinas „Blaivybės“ draugijos susirinkimas. Draugija turėti 100 skyrių, bet apyskaitas atsiunčia tik 44 skyriai, iš viso yra 9809 suaugę nariai (2867 vyrai ir 6942 moteris) ir 1055 nepilnamečiai. Įėjimų buvo 4149 r. 2½ kp., o išlaidų 1548 rb. 89½ kp. Draugija turi 6 arbatnamius ir 1 ubalyną.

Saulės draugijos susirinkimas buvo vas. 24 d. Saulė turėti 72 skyrių su 2476 nariais, 45 mokyklas su 2654 mokiniais ir 32 knygynus su 8754 tomais knygų. Įėjimų 1909 m. buvo 14 tukst. 944 rb. 23 kp., išlaidų 5 kapeikoms daugiau. („Liet. Ukiu.“)

Vilnius. „Goniec Wilenski“ (Vilniaus lenkų dienraštis) uždarytas, iki nepasibaigus byla už vieną jo straipsnį. Kovo 9 d. išėjo kitas Vilniuje lenkų dienraštis „Goniec Codzienny“, labai panašus į „Goniec Wil.“

Suvalkų Ukio Draugijos pirmininkas Petras Gurskis pasimirė. Tai buvo vienos iš šviesiausių Suv. gubernatorinės. Jam dar priguli sumažymas įsteigti Suvalkuose komercijos mokyklą, kurią jis globė kiek įmanydamas.

Ryga, Vilniu ir Kauna girdė, manoma pradėti rupintis nauju geležinkelio sujungtimi.

Liepojaus-Rezeinių gelezinkelis gal ir neužilgo pradėti tiesis, nes Londono kapitalistai duosi tam pinigų. Lietuvių butų tai labai svarbus geležinkelis, nes dalių tavorų nutrauktų nuo Prūsų ant Liepojaus.

Mokyklų Vadovelių Paroda. Apšvietimo sąjungos (Lyga obrazovanija) kreipėsi į „Lietuvių Mokslo Draugiją“, kad ši apsiūtų prirengti ant Velykų rengiamai visos Rusijos tautų mokyklų vadovelių parodai lietuvių mokyklų vadovelių skyrių. Prie išstatytų parodojų vadovelių turi buti ir surašas su nurodytais knygų didumo, kainos, kada išleista ir kur yra tos knygos kokia recenzija, kritika ir t. t. L. Mokslo Draugijos komitetas su tuo dalyku kreipėsi į „Saulės“ draugiją ir „Mokyklas“ (Liet. Ukininko priedas) Redakciją, kad šios apsiūtų surašas tą darbą.

Kalėjimų knygynėliai. Siaip ar taip kalbant kaliniai vistukis besirupinama. Šen tai

ten jiems sumetama gražgaliai, iš vienur tai iš kitur prisiunčiamā knygelė. Bet teikiamos aukos toli gražu kalinių neaprupina. Visų pirmiausiai reikėtų pasirūpint apie knygias jiems. Žmonės, kalejime nesėdėjė, neturi supratimo, kad knyga tenai netik užima laiką, bet labai dažnai tēra vieninteliu raminimosi šaltiniu. O tų knygų, rodosi, tokia begalybė išeina, visur jų pilna, bet kalejime jų nera. Atskirti kalinių turi savų knygų, bet jas kalejimą vyresnybė draudžia perduot kitiems. Reikia kurti kaliniams knygynai. Tegul pasirūpina, kau idėj kova nesvetima, ši tuo klausimu. Tegul neužmiršta, gal už ne vieno kaltę sedi draugai. Visi prisdėki-me—tai visų reikalas.

*Nugis.
(„Liet. Žinios“).*

Panėvėžys. Vienas ukininkas, pardavęs mieste pusantro birkavo linų ir dar jauti už 45 rb., padavę pinigus palaiyti savo žmonai, kuri surūsus skepeton išidejo užantin. Vyras, atidavęs pinigus žmonai, nuėjo sau po miestą pasivaišioti. Visa tai matė gudrus apgavikas, jaunas, gržiai apsiūdės ponaitis. Prisartinę prie moteriškės ir duodamas jai rublį, ėmė melstijos, kad leistų jam pauostytį nuogą jos krutinę, nes tokia esanti jo liga ir be to jis negali gyventi. Moteriškė išsyk griežtai tam pasiprišeino, bet tam nesiliaujant prašius sutiko. Pónaitis, neustydamas, išuostė iš užančio pinigus, o kad to nepajustų, paliko jų vietoje savo popergalių mazgą. Užmokėjės rublį jis pašalino. Moteriškė išsyk neįpajuto, jog ją apvgė, tik per kant pirkinius, vyrui paprasius pinigų, padavę iš užančio mazgą, kuriame vien visokių popergalių tebuvo prikišta.

Keistas.

Papilė, Siaulių ap. Galva, mat, apsisuko!... Neperse-nai Ona Jackaitė, 22 metų mergina, iš Avižlų sodžiaus netekėtai pagimdė iškarto netris kudikius,—vos pati gyva išlikdama. Jai pagijus, vienas vaikas mirė, o kitudu, ne norėdamas jų auginti, ji suki šo Nociaus klojime į šiaudus ir pati nuėjo savo keliais. Ne-trukus vaikus žmonės atrado; policija sustatė protokolą ir iš-aikino, jog tai Jackaitės vai-kai. Mergina, trumpai policijos suimta, prisipažino ne-lemtai padariusi; o į klausimą, kodėl taip padarė, atsako: „Man galva buvo apsisukus“. Toks „apsisukimas“ jai nebe-pirmenia: aštuonioliktus metus eidama, ji panašiai, „gai-vai apsisukus“, savo kudiki po kadugynu buvo pakliusi. Už tokį darbą ji dabar pa-traukta atsakomybėn.

Sarka.

Nemakščiai, Res. apskr. Pas mus per vestuves ir šiaip susirinkimuose yra paprotis šaudyti iš revolverių ir pistoletų. Atsitinka iš to kartais ir nelaimės. Štai, vasario 23 dieną Vienalių kaime buvo pasuk. Stoni vestuvės (leido dukterį). Vakare atvažiavo į vestuves jaunojo švogeris

(svainis). Išėjęs jaunasis pasitiki švogerio šovė dėl iškil-mės iš revolverio ir pataikė arkliai, kurs ant vietas ir iš dvėsė. Arklys vertas buvo 200 rb. Gerai dar, kad neužmušė žmogaus.

Saulės ir apaštalu brolis.

Tamošbusis, Naum. ap. Valsčiaus sueiga nutarė įsteigtis dvi mokykli—vieną Karodės dvarelyj, o antrąja Ne-mirų sodžiuje. Jau paduota ir prašymas vyriausybei.

Grikvalalis.

Minskas. Siomis dienos suimta čia bent 20 agentų, kurie gabeno žmones svetur, Amerikon.

(„Viltis“).

IV Lietuvių Dailės Pa-roda per pirmutines 10 dienų aplankė apie 400 žmonių. Daug dalykų išspirkta. Išviso išstatyti 309 dalykai (pernai 136), liaudies skyriuje—204 (pernai 42); šio skyriaus dalykai paeina—109 iš Suv. g. 88 iš Kauno g., 2 iš Vilniaus gub., 1 iš Peterburgo, 4 iš Tilžės. Tepliorių—9, skulp-torių—2. Naujų tepliorių pribuvo Bajorunas ir Juozas Kodis (numirę jau). Paminiatinas drožikas-inkrustatorius Remeika Jonas Saulių pa-vieto.

Be to, kataloge neradome nei vieno kunigo pavardės. Dailė, tai matomai dar neužkariauta kunigų sritis. Reikia tikėtis, kad toliau ir čionai jie savo jėgas parodys.

Teismas. Varšavos teis-mo rumai kovo 9 ir 10 d. perziurejo garsiosios „pabegimo iš Suvalkų ligonbučio bylos“ (V. Mickaus ir kt.) apeliacijos skundą. Apeliacijos skundas buvo paduotas apgynėjų ir buvo uždėtas protestas pro kuroro. Apskričio teisme-lapkr. 9, 10 ir 11 d. 1909 m. iš 23 kaltinamųjų buvo 13 vi-sai išteisinta, o kitiems teko nuo 3 mén. kalejimo ligi 8 metų katorgos. Dabar gi visi—ir pirmiau išteisinti—nuteis-ta nuo 6 ligi 10 metų kator-gos. Pirmiau išteisinti buvo liuosi.

L. Raštojų Draugija. „Rygos Garse“ A. Švitinis vė-judina Raštojų Draugijos klausimą ir sako, tokios drau-gijos ištatai jau parengti; „rei-kia tikta susirinkti didesniu buruiu raštojų, tame skaičiu-je ir žinomiems autoritetams ir apsvarstyti.“

Naša Rodina laikrašcio leidėjai jau suimti ir atsako-mybėn patraukti. Jie varė tokį gesėftą: skelbdavos laik-raščiuose (ir lietuviškuose) leis-javirius laikraščius su daug-ybe priedų visai pigiai. Ži-noma, tuojuo atsiradavo leng-vatikių, kurie siųzdavo pi-giamjam laikraščiu trirubles ir... laikraščio nesulaukdavo Taip jų buvo išviliota iš zmo-nių už 1908 metus 20 tukst. rublių, o 1909 m. dar daugiau. Kaikurie ir lietuvių sudėjo te-nai savo pinigelių. Peterburgo policija tik dabar susigrie-bė ir suėmė Koreliakovą ir Rutkovskį, kurie tokias bai-kas varinėjo.

Na visgi geriau vėliau ne-gu niekad.

(„Liet. Žinios“).

Birštonas, Trakų apskr. Gaisras. Vasario 27 d. kilo bausis gaisras, kuris sunaiki-uo Žemaitkiemio sodžiu. 21 ukininkas liko be pastogės, be duonos kąsnio ir be pašaro gyvuliams. Gaisras kilo iš vieno ukininko trobos kamo, kuris jau senai nebuvo valy-tas. Didelis vėjas į pusant-ros valandos nušlavė visą so-džių. Nesuspėta nieko nei iš trobų išnešti. Žemaitkiemio sodžius jau nuo 3 metų ren-giasi išsikelti į vienasedžius, bet niekaip negalejo susita-kyti dėlei sodybų. Taigi be-sitariant ir nelaimė ištiko.

Sarvuotis.

Kelmé, Reseinių apskričio. Apgavimas. Pas vieną uki-ninką atėjo koks tai nepaži-tamas žmogus, apsimetęs labai dievotu. Paprašė ukin. 20 rb., už kuriuos žadėjo sugrąžinti 100 rub. Ukininkas šiaip-tai sudarė keloliuką rublių, išdavė tam dievotajam žmogui ir dar į Šiaulius nuvežę, kur jų tas ukininkas tiek ir mate.

Parapijonė.

Kražiai, Reseinių apskr. Nelaimingas atsitikimas.

Vasarį 24 d. vėlai vakare važiau-vo iš maleno su miltais ukin. Z. Netoli miestelio pasibai-dė arkliai, apvertė vežimą ir prislėgė miltais šeimininką. Ant rytojaus atrasta po mil-tais negyvas lavonas.

Rusų konsulis Chicagoje papięško giminių užmušto va-sario 17 d. ant Chicagos ge-ležinkelio Rusijos pavaldiniu, valstiečio Julijono Dilio. Di-lys paėjo iš Juosvainių val., Kauno gub.

Visuotinas surašas. Pas-kininis visuotinasai Rusijos gyventojų surašas buvo 1897 metais. Kitas tokias visos Rusijos gyventojų surašas bu-siąs šiemet, metų pabaigoje. Šiam tikslui valstybė skiria 8 milijonus rub. Anais metais surašas valstybei atsiėjės 6 mil. 900 tukst. rub.

Kunigų nubaudimas. Pastaraisiais laikais svietiškiosios vyresnybės vėl nubausta keli Vilniaus vyskupijos ku-nigai, kaip antai: kun. Olščiukas, tik-ką įšventintas, ne-užtvirtintas jokion parapijon už tai, kad dar dijakonu bu-damas pasakės Kobišiuje pa-mokslą apie cerkvinės mokyk-las; Šečiūno klebonas, kun Kancleris, vidas reikalų mi-nisteriui liepus, pašalintas iš Šečiūno be teisės gauti kur-kitur vietą; taip-pat pašalintas Zitelos klebonas kun. Kučinskis.

(„Šaltinis“).

Atšalinimas Bulotos iš V. Dūmos 15-kai posé-džiu. Kovų 6 dieną, besvar-tant švietimo ministerijos rei-kalus, vėl Puriškevičius susi-karto su kairiaisiais. Kaukazo atstovas Gegečkoris negražiai-žodžiai išpludo Puriškevičių už ką pirmininkavusysis kani-gaikštis Volkonskis pasiulė Gegečkorį atšalinti nuo posé-džių dviej dienom. Čia pa-kilo Bulota ir atkartojo Gegečkorį pludinimo žodžius, pa-sakyti iš Puriškevičių. Tada

Bulota atšalinti nuo posé-džių 5 dienoms; bet patarė Bulotai

atsiimti savo žodžius atgal. Bulota griežtai atsisakė tai pa-daryti. Tada pirmininkau-jantysis pasiulė Bulotą atša-linti nuo dalyvavimo 15 posé-džių kas daugumų balsų ir liko nutarta.

Tokiu budu Bulota liko iš-mestas iš V. Dūmos posėdžių kokiam mėnesiui ar daugiau laiko ir, svarstant Lietuvos mokyklu reikalus, nebus, kas užtars lietuvius.

Liudna žiurėti, kaip statan-teji save ant priešingo Pur-iškevičiui žemgaliu atstovai tak-toje suslenka iki lygibés su juodašimčiu vadu, tampa-savo temperamento ankomis; gi tame tarpe Lietuva neten-ka tos menkos užtaros, kurią gali jai suteikti musiškiai at-stovai trečioje Dūmoje.

Iš Rygos lietuvių. Tur-but, mės nevienas atmename tą laiką, kada apie lietuvius Rygoje maždaug nieko nebu-vo girdėti; kada mės, susitik-dami vienas su kitu, gedi-jomes pratarti žodį tėvų kalba ir griebėmės, nors nemokėda-mi svetimų kalbų, dažniausiai vadindami save „poliakais“.

Dabar laikai kiek atsimai-nė: susispėtusi vienon kuo-pon mūsų intelligentija paskutiniai metais pavarė sparčiai darbą pirmyn. To darbo pa-sekmės labai gerai žinomas visiems: susitvėrė Rygoje daug išvairių lietuviškų drau-gijų, esančiosios pradėjo la-biau darbuoties, susiorganiza-vo šviečiamoji mūsų draugija „Žvaigždė“ (kas labai svarbu)

prie „Kanklių“ draugijos su-sitvėrė dramatiškas ratelis, ve-damas p. Kačanauskio chorą, (ar nebus tik geriausis iš visų esančių mūsų chorų), „Rygos Garsas“ ir tt. Visos tos kul-turiškos ištaigos aiškiai parodo, kad mūsų darbas neprazu-vuo veltui.

Tai pripažsta pilnai ir ki-tataučiai. Ant kiek pirmiau niekas lietuvių nesiintereso vo, ant tiek dabar svetimtau-čių laikraščiai mūsų neužmiršta. Maž-daug kuone kiekvi-nam numeryje latvių, vokie-čių, rusų, igaunų laikraščių mės randame straipsnius apie lietuvius; ypač pradėjo daž-nai rašyti apie mus latvių laikraščiai.

Kardas.

Dar vienas lietuvių fab-rikas. Mums praneša, kad du lietuvių pp. Garbunovas ir Vygelis, įsitaikė kito mine-ralinį vandenį fabriką. Mū-sų tautiečiai Garbunovas su Vygeliu patių buvo paprasti darbininkai, bet per kiek me-tų stropiai besidarbuodami ir spuliai begyvendami susitau-pe per ilgą laiką skatiko ir stai įsitaikė savo dirbtuvę.

(„Rygos Garsas“).

Iš Škotijos.

Glasgow. Tamsus žmon-ei pradėjo kalbeti, kad jau, esą, pavasary bus pabaiga sveto. Gi, sako, atrašė iš Lietuvos laišką, kad padan-gėse matoma baisi rykštė, kuri pranašauja pabaigą sveto ar dideles kares.

Rodos, nekartą laikraščiuos buvo minėta, kad šių metų pavasary ant danguas pasiro-dys kometa Halley'o, kuri be-pramoninkais. Iš vienos pu-sės anglakasių ir plieno dar-

ir kiti dangiški kunai, ir pri-eis arčiausia žemės ši pavasa-rij. Taigi, tamsus žmonelai pamatė kometą dikčiai krup-telejo ir paraše savo pajista-miems į Škotiją, jog Dievas stebuklus rodo. Šie negeres-

ni už anuos platina tas pasa-kas: tai, ot, girdi, ar mirė vai, kai kada nors taip smarkiai, kaip šiemet. Jau, esą, nepa-gelbsti nei vaistai nei daktarai. Užtai nekurie prietarių pilni žmonės nutarė kreiptis prie teologijos daktarų. Teologijos daktarai, girdi, nuskai-tys Dievo paliktas dėl sergan-čių maldas ir ligos apostos. 10 d. kovo keli fanatikeliai nuta-re nešt savo vaikus į franciš-konų bažnyčią, kad kunigai juos apžadėtų nuo ligų.

Štai kokių žmonelių yra, o daug tokius yra... Jei skaity-tu ką nors, tuomet nesuprantama klausimų išrišimą atrastų knygose ir laikraščiuos, tada nereikėtų svajot apie nebutus daiktus.

*Jonas Volas.
(„Rankpelnis“).*

Iš VISUR.

× *Absinijos karalius* arba negus Menelikas II, jau esą numiręs. Jis buvo 66 metų senumu ir rėdė šali 21 metus. Sostą užėmė 14 metų senumu vaikiukas, princas Lidj Yassu, kuris jau vedė su 7 metų se-numo mergaitę.

× *Asilas tepliorius.* Par-zius impresjonistai teplioriai kašmet turi paveikslų parodas. Siemėt jų paroda studentai su-manė išjuokti. Jie tarp visų paveikslų pakabino vieną su parašu „Algerijos saulosėdis“. A pačioje pasirašo tepliorius— „Asilas“. Žinoma, artistai išsireide, bet studentų negalejo teismanai patraukt. Šių buta-gudrių. Jie paėmė notarių, kaipo liudininką ir pastate atbulą asilą prie drobės. Pas-kiaus pririš prie uodegos še-petelį ir padažydamas į skaid-rių spalvas ēmę asilą erzint Ilgausis gyvulėlis supykęs ir be-vaistydamas uodegą ište-pliojės drobę taip raudonai, kad ir išėjės „Algerijos saulo-sėdis“.

× *Pražuovo čigonai.* Netoli Lugos, Rusijoje, per Krem-Neckė ezerą važiuojant čigonų bandai, jlužo ledas ir veik visi nabagai nuėjo ant dugno.

Iš AMERIKOS

Vištos augštyn. Chicago-paukščių rinkose pakilo kaina ant vištų. Kur mokė-ta 13 centų, dabar žmonės rungčiomis išneša vištus po 19 c. svarą. Pirkliai sako, kad maža į miestą beatveža farm-erai vištų, nes kiaušiniams pa-brangus, niekas nenori vištus piuat.

Kasyklų ir plieno strei-kai. Pennsylvaniijoje tapsia prašalinti. Darbo vadovai turėjo pasikalbėjimą, draug-su senatorium Penrose, Jonu Mičeliu ir anglų bei plieno pramoninkais. Iš vienas pu-sės anglakasių ir plieno dar-

bininkai susiartine, iš kitos —kapitalistai prižadą kaip ga-lint taikinties prie darbo rei-kalavimų. Abejiems streikai įkyrėjė.

Susirėmimas. Trenton, N. J. Roebling fabrike 1000 darbininkų, daugiausia italių, susireikavo ir išgirdę, kad

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

New Britain, Conn.

(Nuo mūsų korespondento.)

Balandžio 3 d. atibuvu su sirinkimas 34 kp. SLA: išrinkta komisija peržiūrėjimui naujos konstitucijos, nes ne kurie nariai to reikalavo. Delegato į XXII seimą da neišrinko.

Apsvietos Draugystė savo susirinkime 6 bal. nutarė, kad per susivienijusiu New Britaino draugysčių feras, jai (draugystei) paskirtą vakarą pagražint lietuviškos jaunuomenės maršavimui, dainomis, monologais, etc.

Mūsų klebonas 3 d. bal. per pamokslą padarė nekaipot trupą peržvalgą po gavėnai Tarpe tos liudnos peržvalgos, k. v. suvažinėjimo traukiniu jauno lietuvių, staigos mirties, etc. apsireiškė dar vienas liudinas faktas lietuvių tarpe. „Stai, klebonas sakė, viena lietuvių atvažiavo iš Lietuvos; koki laiką čia pabuvus likosi motina. Kudikio tėvas kur tai pabėgo, o ji gi su kudikiu likosi be jokios pagalbos. Miesto valdžia, salo, atėjo pas mane ir klausia: „Kas tai yra, kodėl jūs žmonės taip daro? Miestas turi įvalės našlių ir našlaičių už laikyt. Antra, sako, vėl atvažiavo iš Lietuvos motina. Mės gržisim atgal tokiai.” Klebonas toliaus sakė: nežinau, kas bus toliaus; dabar aš moku jos užlaikymui po \$3 sa vaiteje.—Ir daugiau tokį liudinę apsireiškimų lietuvių tarpe kunigas pripasakojo. Tiek viena klebono klaida, kād blygus darbus jis vis bando užmesti socijalistams, kurie tame gal ir visai nieko nekalti. Taigi klebonas dievočiams vien pamokinimo neduoda, vien peikdamas socijalistus.

„New Britain Record“ atspaudinė akyvą ištrauką, iš ekonomisto H. G. Spencer'io paskaitos vyru civiškų studijų klasoje—apie New Britain'o darbininkų uždarbius. Stai kiek uždirbama:

Prasti darbininkai. Pigiausis ateivų uždarbis nuo \$1 iki \$1.50 ant dienos. Vidutinis prasti darbininkai gauna nuo \$1.25 iki \$1.75. Moters ir vaikai nuo 60c iki \$1.25.

Amatnikai. Paprasti mašinistai nuo \$1.75 iki \$2 ant dienos. Mechanikai, etc. nuo \$2.50 iki \$4.

Akordavas darbas (nuo stučių) pelningesnis. Moters ir vaikai, gali juo dasivaryti iki \$1.50 ant dienos, o amatninkai—iki \$5.

Chicago, III. Balandžio 3 d. svetainėje „West Side Auditorium“ Lietuviai Jaunimo Ratelis statė ant scenos „Živilę“. Uždangai iškilus pa-

sirodė gražus sodnas, kelios triebos su šiaudiniai stogais ir neva tai kunigaikštio rumai. Abelnai, scenerijos buvo tinkamos, pagal autoriaus nurodymą; drabuziai labai panašūs į senovės lietuvių. Daug kartų esu buvęs vietinių lietuvių teatre, bet tik pirmą kartą mačiau tokius kostiumus, tik pirmą kartą taip puikiai pasirodė veikalas ant lietuviškos scenos. Iš lošejų geriausiai

atliko: Porajus — J. Zolpis, Aldute — F. Bieržinskiute, Ivanas — A. M. B., Terla — P. Vaičiulis; kitiems truko gyvumo. Rigimuntas — F. Misius, Boleslavas — S. Ragaukas, toliaus Kariotas rolių nemokėjo, ir mirdamas kojas augštyn pastate; tarsi komedijant. Norejo jūroką padaryt. Tas ne vijo. Nereikia tyčioties iš mus lietuvių istorijos, arba autoriaus. Živilę lošė S. Laurinaičiutė; iš pradžių dar kiek žinojo žodžius, j pabaigą, tai po vieną iš suflerio gaudė. Sunku buvo mintis sugauti kalboje. Kada Porajus meilinosi, tai kaip prie kokio stulpo, kuris niekad neturi judejimo ir jausmų. Parinkimas atsakančių aktorių labai pasmus nepaisomas, nes netinkā aktoriai tik kitiems gerai lošiantiems trukdo. Vaidyla—A. Daukšas labai ištyko kalbėjo, kad publikoje buvo nesigirdėt. Dimitras — A. Poška lošė lyg per prievertą. Gerai lošė tarnas — S. Marozas, taipgi visi kareiviai nudavė pagrirkus lietuvių kareivius. Porajus 3-čiamė akte labai gerai padainavo „Prie taurių, prie taurių!“ Publika labai deka vojo gausum delnų plojimui. Po teatro maišytas ratelio choras, vedamas Strumskio graziai padainavo „Ant kalno karklai“, „Noriu miego“ ir „Kur banguoja Nemunėlis“.

Girdima, kad ratelis rengia ant rudens pastatyt ant scenos „Vilius Tell“.

Ten buvęs.

Kenosha, Wis. Turim ir mės viešą knygyną, išteigta vadinimo kapitalisto. Ikšiolai knygų visai mažai tebuvo, bet dabar mūsų gerbiamas kunigėlis parupino daugiau. Vyrai skaito ir gérējasi knygomis, bet mūsų mergaitės da bijo knygų. Rodos gana jau butybuti joms protiškai suvytu sioms, dabar yra proga praeideti. Teisybė, mūsų knygynėnaudingų knygų, dėlto, kad mės neturim jokio inteligento, kuris galėtų mums parinkti geresnių knygų. O kūnigėlis, žinoma, parupina pagal savo dudelę. Rods pasmus randasi inteligenčių, bet vargu tokiaiš pavadintum. Vienas man kalbėjo: „Laimė, esą, da kad aš kalbu lietuviškai, bo aš galiu tapti anglia arba vokiečiu“.

Tai kokia mūsų „inteligenčių“ šauni idėa!

Urbonas.

Brooklyn, N. Y. Dėlei „Žalgirio Jubilejaus“. Gyvenimas apsireiškia per judejimą; kur tyla, ten mirtis viešpatauja. Gamta suteikdama gyvybę savo sutvériniam, liepė judėti. Ir kas tik gyvas, tai juda, kruta, eina, jieško, dirba ir kovoja su savo priešu, kad gyventi.

Tos kovos budai ir tikslai—išvairūs: vieni gyvunai kovoja savo spęka, kad palaikti gyvybę, antri kovoja savo gudrumu, ar tai gabumu, kad apgalėti savo priešą, ar nuo jo paspruktis. Žudomieji kovoja gindamiesi nuo savo priešų, kurie plėšia nuo jų turtus ir gyvastį.

Ir štai žmonijos istorijo godžiausi plėšikai ir nuožmiausiai žmogžudžiai buvo taip va-

dinami „Kryževiai“, kurie sudėjo iš žmonijos išmetų, ir nuolat užpuldinėjo Lietuvos gyvenančius mūsų prosenius, pleše turtus, degino kaimus ir žude nekaltus žmones. Per 300 metų jie Lietuvoje išsūdė šimtus tukstančių gyventojų, išdegino tukstančius kaimų ir išplėše nesuskaitomą daugybę turtų. Nors gana stipri buvo Lietuva, bet ją susilpnino.

Ir kad nors kartą atskira-

tyti nuo savo priešų surinko Lietuvos sunus savo spėkas į kruvą, prieg tam dar pasikvietė savo kaimynus: baltarusius, lenkus ir totorius, ir uždavė savo priešui mirtiną smugį, nuo kurio jau daugiau kryžei viai nebesikėlė. Tai tikosi 1410 m. 15 d. liepos, ties Žalgiriu.

Siemet sukako lygiai 500 metų nuo to taip svarbusistorijoje atsikimimo. Šen ir ten lietuvių sukruto rengti šiemet jubilėjinį sukaktuvį pamėjimus, kad peržvelgti praeities istoriją, atiduoti pagarbą žuvusiems kovoje savo praeitiams ir nuveikti koki naudingą darbą. Taigi ir Brooklyn draugystės rengia šį jubileinį apvaikščiojimą.

Pirmas draugysčių delegatu susirinkimas įvyko 19 d. gruodžio 1909, kur pribuvoti nuo 20 draugysčių delegatai. Taipgi pribuvoti ar šeši lietuviški kunigai iš vietinių ir apylinkės parapijų ir pribuvoti trys delegatai nuo lenkų konferencijos.

Svarbėsni konferencijos nutarimai buvo šie: Paaškėjus dalykų stovui, didžiuma balsų tapo nutarta: apvaikščioti 500 metų sukaktuvės kovos Žalgiriui. Toliau nutarta nesudėt su lenkais, bet apvaikščioti vieniams lietuviams. Lenkų delegatai tuomi neuzganėdinti, prasišalino. Taipgi tapo išrinktas nuolatinis komitetas iš šių ypatų: pirminkun. Staknevičius iš Newark, N. J., jo padėjėju J. Šukys, susinešimų raštininku B. Žukauckas.

Antra konferencija buvo laikyta 28 sausio, 1910. Pirmininkas kun. Staknevičius nepribuvė. Nutarimai: Gatvėmis su paroda nevaikščioti, kadangi butų vientik dideli iškaščiai, ir tuščias pasigyrimas svetimtaučių akyse, kad mūsų praeitai buvę galinti, o mės šiandien bespinkai iš blaškyti po vieną pasaulį... To

vieton sumanya surengti praeitai nusmuko nuo koto.

Spring Valley, III. Darbai anglių kasyklose tuom tarpu eina gerai. Iš lietuvių gyvenimo svarbus nieko nėra, jei bent tas, kad kun. Valaitis 13 d. kovo visas ne bažnytinės draugystės iškeikė, nes jas iškeikės ir patsai popežius (?). Taipgi išbarė tuos tėvus, kurie leidžia vaikus į ne bažnytinės mokyklas, nes ten juos mokiniai tik paleistuvau.

Zodžiu sakant kunigelis tikrai nusmuko nuo koto.

Gailutis. Trečia konferencija buvo laikyta 28 vasario, 1910. Kun. Staknevičius, pirmininkas, ir vel nepribuvė; todėl tapo išrinkta naujas — J. Šukys, pagelininku A. Petraška. Taipgi pasirodžius, kad raštininkas A. Ramanauckas negali perskaityti nei mandatų, nei pildė konferencijos nutarimų,—tapo išrinktas naujas — J. Baniulis. Nutarimai: surengti prakalbos keliose vietose, k. t. čia Williamsburge, So. Brooklyn, Maspeth, New Yorke ir k. Kalbėtojais kiesti

Dr. J. Šliupas ir F. Živatkauskas iš Seranton, Pa., kun. T. Žilinskis iš Boston, Mass. J. Perkunas, J. Vinikaitis iš New Yorko, J. Šukys, J. Liutkauskas, ir k. iš Brooklyno.

Ketvirta konferencija buvo laikyta 22 d. kovo, 1910 m. Komiteto nariai susirinko visi. Sekretorius skaite nuo kviečiamų kalbetojų laikus; apsiima kalbėti šie: Dr. J. Šliupas, F. Živatkauskas, J. Perkunas, J. Vinikaitis, J. Šukys, J. Liutkauskas ir k. tikun. T. Žilinskis iš So. Bostono atsisakė. Apsiėmusius nutarta galutinai užkisiesti. Taipgi nutarta galutinai, kad įvyks prakalbos šiose vietose: 21 gegužė — Williamsburge ir Maspeth, 22 gegužė New Yorke. Kitose vietose bus aptarta sekantė konferencijos, kuri atsibus 18 d. balandžio. Prieg tam dar buvo nutarta brooklyniečių trius pagarsint laikraščiuose tiksli, kad pritrauki prie to pažinėjimo surengimo dar neda lyvaujančias draugystes, tą atlikti išrinktas A. Petraška.

Todėl, kad gyvenam,—judėkim, rengkimos prie apvaikščiojimo. Juk tai darbas didelis pagarbinti protėvius ir peržvelgti praeities mūsų senėtių istoriją.

A. Petraška.

120 Grand str.

Cambridgeport, Mass. Šitam miestelyj yra apie 800 lietuvių. Keletas jų tur ir savo krautuves. Yra 3 susiėlimo draugystės, TMD, LSS, kuopos ir teatr. dr. st. „Aidas“.

Kovo 12 d. soc. kuopelė su rengė prakalbas. Kalbėjo L. S. D. P. atstovas A. Baranauškas—apie vargingą darbininkų padėjimą. Paskui rišė uždavirėjamus klausimus. Tarpe kalbos 7 metų mergytė, Kleofa Morkiutė labai gražiai deklamavo eiles. Beje deklamavo da ir J. Blazys. Surinkta auk \$1.03 padengimui kalbėtojo kelionės.

Kazys Armonas.

New Yorko „Liet. Ukėsų Pol. Klubas“ surengė eilialekcių. Iš eiles atsibus antra paskaita, 15 d. balandžio, nuo 7 val. vak. po 37 Bedford str. ir kampus Carmine str., New Yorke. Skaitys p. Menkutis, Liaudies Mokyklos narys, temoje „Orlaivijos išspėletojimas“. Kviečiama visa apylinė. Izanga dykai.

Shanandoah, Pa. Balan-

džio 1 d. čia įvyko iškilnus apvaikščiojimas 40 metinių sukaktuvė nuo pradžios lietuvių emigracijos Amerikos. Visi lietuvių tądien, kaip per didžiausią savo tautos šventę, papuošė namus vėliavomis. Paroda buvo neišpasakyta ilga ir graži. Po parodai kalbėjo: Tabaras, Ambrozevičius iš Newarko ir Živatkauskas iš Scranton. Dainavo vietinis bažn. choras vedamas Žemaičio. Deklamavo P. Jurgelutė, E. Pajaučiutė, M. Kudiniutė ir J. Stanaičiutė. Dienos vedėjas buvo S. Gegužis.

Vakare atlošė teatrą. Vaidino istorišką tragediją „Keistutis“. Shenandoah Teatr. Kuopai reikia ištarti didelis ačių, nes tai buvo viens iš puikiausių teatras, koki sheandoahriečiai kada matė.

Abelnai vakaras puikiausiausė ir visas apvaikščiojimas netik ant lietuvių padare didelį įspudį, bet atkreipė įsvetimtaučių atidžia.

X.

Vietines žinios.

— Cukernių streikas užsi- baigė darbininkų laimėjimu ir nuo šio panedėlio jau visi grižo į darbą. Laimėta: 1) aligos pakėlė 1½ cento ant valandos; 2) sugrąžinimas visų prie darbo, kurie už velykų šventę buvo prašalinti; 3) visus streikierius priims atgal į savo vietas; 4) atstatys bosus, kurie ēmė nuo darbininkų pinigus už darbo davimą; 5) iškilus nesutikimams bus išrinkta taikomoji (arbitracijos) komisija.

Bet svarbiausias laimėjimas, tai kad šitam sujudime darbininkai susižiūre unijon, po American Federation of Labor priežiura.

— New Yorko „Liet. Ukėsų Pol. Klubas“ surengė eilialekcių. Iš eiles atsibus antra paskaita, 15 d. balandžio, nuo 7 val. vak. po 37 Bedford str. ir kampus Carmine str., New Yorke. Skaitys p. Menkutis, Liaudies Mokyklos narys, temoje „Orlaivijos išspėletojimas“. Kviečiama visa apylinė. Izanga dykai.

J. M. D.

Laiškai in Redakcija.

Gerb. redakcija!

Siuomis turi brooklyniečių lietuviams paaškinti, kad du laiškai į redakciją, tilpę 13-me „V. L.“ numeryje neva vardan vietinės „Liet. Apš. Draugystės“, buvo nelegališki ir neoficiališki; juos reikia suprasti, kaip rodyti, kad lietuvių patėjimai ne varde Liet. Apš. Draugystės, o tik varde tulų šios draugystės insurgentų, kurie netiesi sotu keliu panaudojo draugystės antspaudą. Ant kiek parlamentariškas redymosi budas yra pasiekęs tobulumą, dar neteko matyti, kad be paraiškų prezidento ar tam reikia išrinkto komiteto, butų buvusi naudojama, kongreso, leislature ar šiaip kokios draugijos ar kokios nebeut or ganizacijos žymė (antspaudas).

Pasirodžius tiems laiškams „V. L.“ tuli nariai kaltina už šią pasielgimą pirminką, ir išmetinėja, kad pirminko pareiga yra dabotis drangystės labą, jos vardą ir žymę, ir kad toj be jojo žinios ir priešingai įstatymams draugystės dalykuose nebūtų naudojama. Tų drangų manymas yra teisingas, bet reikia žinoti, kad pirminkas tuo tarpu buvo išvažiavęs ir apie tai suvis nieko nežinojo, iki tie keleto insurgentų sufabrikoti laiškai patilpo „V. L.“. Todėl pirminkas už tai neatsako, nes jeigu butų buvęs namus, užtikrinate, kad panašiai butų neat sitikę ir nebūtų buvusi draugystės taip pažeminta besamo niškais protestais. Jojo pagelininkas taipgi nenori imti tą dėmę ant savęs, nes yra žmogus tikintis į valdžią daugumos, o ne mažumos ir, matydamas, kad mažuma tik nori tą nepadory, ir draugystei arba didžiumai keniantį šopas iškirsti, pasipriehino duoti savo parašą ir draugystės žymę. Vienok knygias turėdamas raktą nuo šepos sauvališkai—„cariškai“ pasielgė, išduodamas draugystės žymę, kurios išduoti tiesos neturėjo, be leidimo pirminko arba jojo pagelininko; todėl mės jaučiamės šiame reikale suvis nekalti ir meldžiamė draugų ir visuomenė kaltinti tuos, kurie yra kalti.</p

be žmogiškų jausmų. Ir aš sakau, kad kunigija niekad nepadarė, nedarė ir nedaro gero. O blogo tai niekas kitas tiek negalėjo žmonijai padaryt, kiek kunigija. Jei kunigija nebutų tamsinusi žmonių, tai žmonija šiandien tukstančius kartų augčiau stovėtų. Kiek tai mokslinčiai ji išžavino! O tie mokslinčiai ju buvo tai žmonijos gerovės nešėjai. Ką tik matom ant svieto mokslo išrasta ar tai technikoje, elektrikoje, astro nomijoje; į kokią tik mokslo šaką įžengsim e, žinokime, kad už to mokslo skelbimą kuni gai nevien to mokslo nerėmė, bet dar jo tobulintojus kanki no ir žudė. Tiesa, kunigai per „Draugą“ pasigyrė, kad ir jų luomo žmonės prisiđe prie išradimo mokslinčių produktų, kaip ve kun. Kopernikas ir kiti. Bet tie darbai tik gėdė jų luomui gabena, nes kun. Kopernikas ir kiti iš dvasiškių kilę mokslinčiai, jeigu ką tik veikė, tai turėjo slėpties nuo kunigijos, nes kunigijos mokslas tam buvo priešingas ir kunigija užtai baudė dėl tokius garbingus virus. Todėl ir jų darbai ne kunigai priklauso. Ir garsaus mokslinčiaus kun. Koperniko, nors kaulus iškaše, sudegino už jo mokslą, o Galilejų ir kitus kankino ir jų mokslus iškeikė. Tai kaip gi jie dabar gali savinties jų mokslą? Nors ir iš kunigų buvo mokslinčiai, bet jie svietiškai mokslą skelbė ne taip, kaip kunigai, o tik kaip paprasti žmonės. Kunigai gi jų mokslą persekojo ir šiandien persekoja ir eina prieš visokią laisvę, prieš visokią pažangą. Jei kur buvo karė, tai neapsiėjo be kunigijos palaimu, ką tik daugiau žmonių išsižudyty. Vieni kunigai vienus, kiti kitus laimina ant žudymosi. O jei kur žmonija pakyla prieš prispaudėjus, tai kunigija randa pasirengusią gint skriaudėjus, o ne skriaudiamuosius. Teisybė, daugumas sako, kad kunigai nors niekai, bet visgi žmonija gero mokina ir kad kunigų nėsantr žmonės pavirštų į žveris, vienkitus išsižudyty, ir tt. Ant to atsakau, kad kunigija kaip viešpatautų, tai ji verste versyt žudyties ir ji pati žudytų. Taip ji darė laike inkvizicijos, ir tik pati žmonija turėjo ja suvaldyt. Visi dvasiški raštais pilni tik apie kares pasakų, kur vieni kunigų palai minti daug išmušę, o kiti daugiau. Ir kaip gali kunigai žmones išmokinėti gero, pati budami negerais, ir kada juos turi policija valdyti? Žmonės su jais rodos niekur negali gant. Todėl aš protestuoju prie gyrimą kunigijos nors vienu žodžiu. Be jokių gerų jausmų dėl žmonijos ji giedžia tik sau gero ir eis priežmones iki savo galo. Ne kitaip ir Frauesco Ferrer apie juos pasakės: „Tegul prasmenga kunigija iš žmonijos tarpo, o žmonija bus laimin gal...“

Juoz. Gvazdinskas.

Red. pastaba. Gerbiama sis mūsų bendra arba sumaišo dvejopos prasmės synonymus. Klerikalai ir kunigai reiškia

ne vieną ir tą patį dalyką. Klerikalai, imant placiōje to žodžio reikšmėj, yra visi tie, kurių pripažinta kunigus už vadovus savo dvasiškojo, politiško ir drauginiuo gyvenimo; tokiai yra beveik visi krikščionys ir abelnaist stipriaus po kunigija organizuot religiją žmones. Kunigai gi pati jau nera vien klerikalais, bet reli-

giojimis per savo pačios nugarą. Norint galima asti apie tai paminėta raštuose Plinius jaunesniojo. Apie avilių panaudojimą tam pačiam mieriu mūsų laikuose aš paminišiu vėliau. Moterims tais laimes laikais nevalia buvo avėti; už tai, gerbiamieji ponai, tuomet vyrai niekados po savo pačių pantapliu nepatekda...

Balsas iš publikos. Ak, laimingi!

Prelegentas. Ponai! Aš prašyčiau susilaikyti nuo atsiliepimų, taip ar kitaip galinčių turėti įtekėti ant ramaus mūsų susirinkimo. Ir taip, gržkime prie to. Mės matome pas assiriecius juju kareiviu apsiavimą, jau padaryta is metalo ir turinti dvejopą reikšmę. Jis buvo pridengimu kojoms ir sykiu galėjo but vartojamas kaip indas išsi virt valgi. Jeigu mės nenoroms pažvelgsime į dabartinį laiką ir sulyginsim assiriecių kareiviu metaline avalinę su mūsų tautiška vyža, aš esu priverstas suvis atsisakyti nuo apgynimo paskutinės dėlei jostos delikatnumo ir nestiprumo. Kas nežino, kad mūsų artojai, išėjė vyžoti pavasario laiku arti lauką, atvesdavo jaučius sukaptopus botagū...

Balsas iš publikos. Juk tas ne iš delikatnumo!

Prelegentas. Ponai! Aš antru syk nužemintai prašau nevertoti be pamatinį išsireiškimą ir nepertrauki tekėjimą mano minties... — Ir taip, kiekvienu metašimčiu plėtotamaisi avalinė igavo sykiu pasipuošimo ir dailės prasmę. Taip, francuziški čebatai XII metašimčio turėjo milžiniškus pentinus apie 60 centimetru. Galima numanyt, kokį jie darė skambesi! Štai dėlko tuomet pas francuzus moterų širdis greitai budavo nuotekėkite, daug butų galima ikykinti pagerinimais ir daug dalykų butų galima išnaudoti puikiams siekiams! Turiu pridurt, kad laike savo kalbos prašyčiau guodotiną publiką susilaikyti nuo ginčų kaslink ypatiškų patemimijų arba paaškinimų šiame klausime, tai ta gali daryti kas tik nori, nes tas dar labiau pagelbės visapusiskai apšvesti čebatus klausimą.

(Tarpė publikos girdėti: patvirtinimo balsai).

Prelegentas. Guodotini ponai ir guodotinos ponios! Atsižvelgiant į praėjusią metašimčių žilają senovę, aš turiu pripažint, kaipo neatmetama faktą, kad idėa pridengimo basos papadės nuo karščio ir šalčio atsirado dar pas prieistorišką žmogų, sykiu su pirmu užsižiebimu kulturos. Iki to laiko, kol žmogus buvo laukiniu, jis apsieidavo be gržčio ir vajkštinejo nuogas, kaip pirtyje. Bet nuo to laiko, kai jis išsitaise sau stubele, ji pradėjo jausti reikalingumą pridengti ir savo papades. Tada tai ir buvo išrastos sandalijos (naginiutės), žinoma labai da prastos, dažniausiai padarytos, iš palmos lapų. Tiesa, neužilgo jos igavo ir kitą parankumą. Kartais, pykčio priepuolyje, vyras nusiuėme nuo kojų sandalijas ir šlepsė

PETRAS ARMINAS jo gyvenimas ir darbai 1).

Siemet kovo 18 d. sukako 25 metai nuo dienos mirimo vieno iš gerbiamųjų ir žinomų Lietuvos darbininkų Petro Armino (Trupinėlio). Negalime praleisti nors trumpai nepaminėjome gyvenimą ir darbus to mūsų žymaus veikėjo.

Petras Arminas gimė 16 sėjos 1853 metais (pagal paminklą pastatyta ant jo kapo, tai jis yra gimęs 18 d. kovo 1853 metais; kuri data yra teisinga—nepasisekė patirt), Suvalkų gub., Vilkaviškio apskrityje, Deksnikių kaime. Gimė, anot jo paties pasakymo, „surukusioje gržčioje“. Ir nelinksnos buvo jo kudikystės dienos. Jo tėvai Vincentas ir Elzbieta iš Goleikių, Arminai labiaus mėgo stiklelių kur išsigert, negu rupinties apie gerą išauklėjimą savo vaikų, kurių jie keletą turėjo, priegiam buvo apsyiurkštys kaimiečiai. Ką jaunas Petras čia galėjo patirti ir kokį atsiminiuimą galėjo išnešti iš kiekvienam brangių kudikystės metu? Ir tik tėvai paėmus žentą (ar užkuri) ant duktės Marijonos, jaunam Petriui pasisekė pasekti mokyklą, kadangi tėvas užrašė savo žentui visą gyvenimą, su ta išlyga, kad jauniausiai duktėi išmokės kraitį, o Petra leis į keturiaukliašę apskrities mokyklą Starapoliuje (arba Mariampol). Istojo iš mokyklą Petras Arminas mokinosi gerai, kadangi buvo gabus ir darbūtus, bet mokyklos jam nepasisekė pabaigt. Vos jam istojus į III klasą, jis tapo atimtas iš mokyklos ir atiduotas mokytojų seminarijon Veiveriuose, kurią ir gi su atsižymėjimu pabaigė.

Kokie santykiai buvo tarp tėvų ir Petro, jau parodo šis paveikslėlis. Kuomet, vos jam pabaigus seminariją, 16 d. rugpjūčio 1871 m. Petras Arminas tapo paskirtas mokytojum prie pradedamosios mokyklos Alvitos kaime, Vilkaviškio apskrityje, ir kuomet Petras neturėjo nei skatiko, nei reikalingų daiktų pradeti savistovį gyvenimą, tėvai ir sesuo nieko jam nedavė. Ir nežinia, kas but buvę, jei nebutų jis pasigalejės tulas bernas, kuris paskolino Petriui Arminui 5 rublius.

Alvite Petras Arminas mokytojavo 4 metus, kur savo geru mokinimui vaikų, savo švelnum ir malonum apsiėjimui, paliko pas visus malonus apie save atsiminimą.

Rugsėjo 13 d. 1875 metais tapo perkeltas į dviklasinę miestšką mokyklą Naumiestyje, už vyresnijį mokytoją. Po dvejų metų buvimo Naumiestyje, už pavyzdingą vedimą mokylos, likosi perkeltas už mokytojų priengiamiosios klasios prie Starapoliūs gymnazijos.

Čia jau prasidėda literatiškas Petro Armino darbas. Silpnas tuos yk lietuvių judejimas dar buvo. Spauda uždrausta, jokių lietuviškų laikraščių nebuvavo, apart keleto einančių Prusuose ir Prusijos lietuvių reikalams paskirtų; pagaliaus ir tie pats laikraščiai buvo šalininkais germanizmo ir pataikunais vokiečių valdžios. Tik viena „Lietuviška Ceitunga“ rėdoma Šerno, gynė lietuvius nuo suvokietėjimo.

Vienok jau tautiškas lietuvių atbudimas buvo prasidėjęs. Užsieniuose, kaičių ir Lietuvoje besimokinanti jaunuomenė pradėjo rišties į kuopeles. Senapilė buvo lietuvių veikimo centru. Mokiniai, suvažiuodami ant vakacijų susirinkdavo Senapilė, kur ir atsibudavo slaptojų pasikalbėjimai. Tokiu budu Petras Arminas ir susipazio su prasidedančiu tautiškuoju lietuvių judėjimu bei su tuo laikiniais veikėjais. Čia Petro Armino prasidėda ir aktiviškasis darbas—būdinimo lietuvių. Drauge su P. Kriauciūnu, tuolaikiniu mokytojum prie Senapilės gymnazijos (vėliaus P. Kriauciūnas buvo „Vilniaus Žinių“ redaktorium, dabar yra mokytojum lietuviškos kalbos prie Senapilės gymnazijos), sejo tautiškos meilės grudelius jaunose mokinii širdyse, sejo meilė prie savo šalių ir kalbos.

Tuomlaik, 1880 m., savo moters paragintas, išverčia Ignas Krasickio eiles: „Žuvytė“, „Kur geriaus“ ir kitas, o 1881 m. beskaitydamas su P. Kriauciūnu Liudviko Kondratavičiaus (arba Władysław Sirokomla) eiles, ir užtikės „Škola wejska“ (Kaimo mokykla), ryzo

si ją išversti į lietuvišką kalbą, ką ir padarė. Tolius pradėjo versti to paties Kondratavičiaus „Piastų duktė“, vienok dalį tų eilių, bu tent „Kariška lietuvių daina“ pabaigė jau sirgdamas.

„Aušrai“ 1883 metais pasirodžius, Petras Arminas stropiai ėmėsi už darbo. Platino ją ir šelpė raštais. Taip, jis apie Senapilė išplati davo apie 100 egz. kiekvieno numerio. O reikia atminti su kokių pavyjum tas platinimas buvo surištas.

Iš raštų „Aušroje“ 1883 metais tilpo „Kaimo mokslinčiai“. Jis ten pasiraše P. Trupinėlis ir po tokiu slapyvardžiu jis ir toliaus rašinėdavo. Taip, 1884 m. „Aušroje“ tilpo: „Bitė ir šlapis“, „Kur geriaus“, „Zuikis ant medžioklės“, „Žuvytė“, „Piastų duktė“, „Lape ir liutas“. 1885 m. „Aušros“ kalendoriuje randame: „Ant naujo meto“, „Sugržimas tėvo“, „Skendinys“, „Keleivis ir sunis“. Koks džiaugsmas buvo jo, kuomet pamatė, kad jo raštai tilpo, kad, anot jo, „nežymi ypatą“, gali buti naudinga Lietuvai.

Vienok neilgai prisiėjo jam Senapilėje buiti. Jo susiartinimas su lietuvių jaunuomenė, nepatiko rusų valdžiai, ypač Varšavos mokslo apskrities globėjui Aputkinui ir Senapilės gymnazijos direktoriui, žinomam šaldrui Salovjevičiui, garsiemis svetimų tautų edikams. Ir jie jį pradėjo persekioti. Petras Arminas budamas jautrus, giliai atjautė tą neteisybę ir iš to labai krimtos.

Zinomas mokytojaus padėjimas. Menka alga, iš kurios vos vienas šiaip—taip gali pragyventi, o su šeimyna reikia jau kėsti skurdą ir nedateklių, bet ir tos dar vietas nustoti! O prasalinimui, nuo vietas, jis atitraukia nuo nuo mylėtų jaunuomenės. Tas rupestis jis taip paikiro, kad pradžioje 1883 metų jis apsirgo. Antrą savaitę po vakaciją, kuomet kiek pagijęs, nors su lazda pasirimščiuodamas, pradėjo vaikščioti į gymnaziją, direktorius Salovjevičius įteikė jam poperių su nurodymu pasiduoti į dismisiją, t. y. atsistatydinti nuo vietas. Tas visiškai pakartojo silpnas spēkas—metėsi per burną kraujas ir aškiai apsireiškė toji baisių neišgydoma liga—džiova, kuri veik visus mylėtų rašytojus be laiko ruvaro į kapus.

Netekės vietas prie gymnazijos ir neturėdamas iško gyventi, su dideliu vargu jis gavo lapkričio 23, 1883 m. vietą prie dviklasinės mokyklos Augustave, kur jis gyvendamas tarpe svetimų ilgėjosi savui ir Lietuvos. Iš ten dar jis prisiunte savo moterei eiles „Dusavimai“, kuriose apgailėsta savo draugus ir Lietuvą.

Budamas tarp svetimų, darbo ir vargo grauziamas, jis éjo silpyn, vél metėsi per gerklę kraujas. Spalio 25 d. 1884 m. turėjo atsiliuosuti nuo tarnystos ir gržtai namon į Senapilę. Sugržęs Senapilén atsigulė į lovą, iš kurios daugiau nebesikėlė. Si rgdamas dar jis raše ir vertė Mickevičiaus eiles. Bet jo omené silpnėjo, taip kad 6 kovo paliovė rašęs, o 18 d. kovo, 1885 metais mirė, turėdamas vos 32 metus amžiaus. Mirė jaunas, apgailėtas draugų ir pažiūramų, ir gailisi jo mirties dabar visa Lietuva, nes jis jame nustojo drąsas kovojo už Lietuvos atgimimą, mokytojus ir liudininko-rašytojo.

Kaip kovotojas už Lietuvos atgimimą, jis skleidė tarpe žmonių tuos yk vienatinių lietuvių laikraštį „Aušrą“. Nustojo Lietuva jame, kaip mokytojaus—auklėtojo, nes jis budamas pedagogu, su visa širdžia atsidavė tam, pamylėjo vaikus ir vaikai jis, sejo tarpe naujos gentkortės šviesą ir meilę tėvynės. Ir ne vienas iš jo buvusių mokinii véliaus tapo žymiu žmogumi ir kovotojo už Lietuvos neprigulmybę ir laisvę.

Kaip rašytojas jis vertė ir raše dėl vaikų sakmes, o dėl žmonių dainas. Pereikim šiandien skersai ir išilgai Lietuvą, aplankykime jos mokyklas, ir kur tik rasime išguldomą lietuvišką kalbą—nerasime mokinio, kuris nemokėtų bent kelij Petro Armino eilučių. Visi mokyklų vadovėliai papuciai P. Armino raštais. Nerasime tokios vietas Lietuvoj, kur jo dainas šiandien nedainuotų, ypač Suvalkijoje. Kas nežino lietuvių kariškosios dainos:

„Tegul giria šlamščia, užia,
O mės trauksim į karužę“
(Užbaiga bus.)

K. J. Virsnis.

1) Referatas skaitytas Republikon klube, Philadelphia, kovo 31, 1910.

PLEŠIKU DAINA.

Pagal Fr. Shiller'į

Vagiam, plėšiam, ką tik gaunam!
Laiką leidžiam sau linksmai.
Ryt po kilpos kojas aunam...—
Šiandien gerkim gi, draugai! ...

Mes gyvenam čia liuosybę,
Džiaugsmą mokam sau atraſt...
Miškas tinka nakti guoliui;—
Mus ménulis mok suprast:—

Jis už saulę mums vis šviečia,
Ar mes miegam, arba ne;
Jis prie darbo mus vis kviečia—
Ei! Tu mielas mūs' vyne! ...

Lai šiandie juodšvarkis dailus,
Kaip pritinka gerbia mus!
O ryto mužiks nemeilus—
Diev's lai sergsti jo namus! ...

Kad su vynu gerkles plaunam,
Zaidžiam vogtais pinigais,—
Naujas jégas tad įgaunam—
Keliams puotą su velniais! ...

Kad mūs' peilis žmones smerkia,
Be skirtumo smeng sirdin...
Kad mergelės liudnai verkia—
Mūsų džiaugsmas aug didyn! ...

Ha! Po plynui!... Kaip jie kaukia!
Rausvas kraujas bég vagoms...
Ten kiti vél savo laukia—
Ei! Pas'džiaukim toms scenoms! ...

Bet... kad atslenk toj' valanda
Kad pas'taiko mus pagaut...
Tad dèl mūs' kardus galanda...
Ak!—tad reikia kojas aut...
.....

Ei! Išgerkim dar po vieną,
Dél tvirtumo,—dél drāsos!
Dar mēs laisvi čia šiandieną—
Ryto—viešpats—jis žinos! ...

S. Strazdas.

18-II-'10.

Šeimyniškojo gyvenimo moteris.

Daug matyt įvairių nesutikimų, barnių, išmétinėjimų viens antram ir ant galu net pa-simetimų tarpe vyrų ir moterų. Vyrai kaltina savo pačias, o pačios savo vyrus. Cia tankiai buna taip, kaip universaliskas priežodis sako: „kas silpnesnis, tas ir kaltesnis“. Vienok po teisybės, pati kaipo silpnesné esybę, ir turi but kiek nuolankesné, kas ir koki ji nebutų, jeigu nori turėti sau ir savo šeimynai laimingą gyvenimą.

Pati, norinti šeimyniškos laimes, turi gerai išmokti, peržiurėti ir suprasti viską, kas tinka vyrui, kas jii linksmina arba griaudina, prie to suprasti visus savo nedateklius. Niekas, pa-veidzdan, taip nepatinka vyrams, kaip dailumas, švarumas, o ypač visotinas namų dailybės užlaikymas; ant to tai ir turi pirma visko apsižiurėti pati. Butų labai koktu prisistatyti vyrą, dirbantį per kiauras dienas ir naktis ir nešantį vieną savo triuso uždarbi į namus, o re-gėt pilnų namų dabos išrimą. Todėl, jeigu pati nejaučia patraukimo arba prisiruošimo prie naminiu užsiémimui, ji dėl savo laimes ir dėl laimes šeimynos turi pergalėti save ir di-džiausiu savo reikalui pasistatyti—gerai vesti namų dabą. Tas bus lyg kokis didvyriškas pasiaukavimas iš moterės pusės. Šeimyniška laimė rymo tiktais ant abiejų lyčių nusileidimo ir bendro pasiaukavimo. Tiesa, daugelis moterų be saiko perdaug daveda tas aukas ir sa-vo gerumu jeina padėjiman vergių savo vy-rams, nužemindamos tuomi savo vertybę ir iš mokiniamos vyrus prie šeimyniško despotizmo. Tas, paskutinis ant tiek yra dėl pačiu blédingas, ant kiek blédingas visos šeimynos laime ir ateicių. Išmintinga, gera pati, visa-dos pastatyt save taip, kad vyras nedrūsias iš rusčiai prie jos atsikreipti, kaip prie vergės; ji suvis nejaučiamai dėl vyrų užlaikys savo tie-sas ir pastatys jii žiurėti ant savęs ne kitaip, kaip ant draugo ir pagelbininko visuose gyvenimo žingsniuose. Néra. ant galo, nieko taip

nedailaus, kaip apsiéjimas pačią su vyras kaipo su tarnais, apsunkinimas jų nereikalingas pageid maiš, noras parodyt savo didybę i galybę ant vyrų. Toks pasivedimas vienų ir kitų vergystėn vertas pilno papeikimo. Moterims prideri išsidirbtī gražausi takta. Is visų ypatybių, puošiančių moterų ir pralenkiančių pa-viršutinę ir vidurinę moters grožybę,—taktas yra pati didžiausia ir gražiausia jos ypatybe, ir moteriškė, neturinti jo, negali padaryti laimės ne tik savo vyrui, bet ir sau.

Pati turi mylēti vyrą, suvienijus savo lai-mę su laime vyro, ir dalinties su juo viena lai-me iki pat grabo lentai. Tuose atsitikimuose, kada vyras blogas draugystei, ir ši atsišalina nuo jo, pati turi mylēti vyrą labiau, kaip kada nors, kadangi sunkioje valandoj vyrui labiau-siai reikalingas teisingas rodos davėjas, atsida-vusis draugas. Ir kaip dažnai atsitinka, kad pačios sugrąžina vyrus ant kelio teisybės, do-rybės ir gerumo, nusvirusius ant priešingo ke-lio. Žinoma, panašiuose atsitikimuose padė-jimas pačios baisiai apsunkintas, nes nera gali-mu mylēti prasikaltelį. Vienok, koki pasig-e-rejimą turi jausti pati, jeigu jinai savo meilės jégomis ir pasiaukavimui padarys vyrą naudin-gu draugystės nariu! Is kitos pusės, išmin-ga moteriškė niekados neapsunkins vyrą savo malonėjimais ir švelnumais netinkamam laike; kuo mylēti medžiagos nematom arba kitaip sakant mēs matom tik tamsumą (juodumą). Bet ištikro juodus daiktus mēs matom; mēs jūs matom, nes jie neatmušdami nuo savęs šviesos spinduliu išsižymi tarp kitų medžiagų. Tokiu budu juo kokia medžiaga daugiau spin-duliu prarija, tuo ji tamsest; juo mažiau pra-gerai, kad per didelis ir ne vietoje malonių ai-kvojimas atšipina jos ir vyrą jausmus, atšaldo meilės karštį. Malonės ir visokie pačios švel-numai ne užmaino vyrui nieko valandoje susi-krimtimo, nuliudimo, nuostolių, ligos. Tokiuo-se atsitikimuose pati turi buti ne glamonėjimo-lėle, bet geru angelu, iasti jam suraminima-zodiūose. Ji paliks vél gi didžiai neapken-čiamą, jeigu pradės didint vyrą nuliudima-bardamosi, skundais, ašaromis, keiksmais ir kaip katė draskymaisi. Reikia teisybė ištart, kad moteriškė visuomet pervažių vyrą, kada-tik nori, su meile, teisingumu ir draugišku pri-sirišiu.

R. Baltrunas.
(Užbaiga seką.)

SPALVA.

Tankiai prisieina iš gamtos grožybės spal-vų stebėties. Žaliuoja miškai, pievos, šian-ten kvietkelės puošia laukus; prasideda audra... ir ji tur savo spalvų grožybę. Kas nematė pui-kios orarykštės arba „Laumės juostos“? Bet kas tai yra spalva, nuo ko paeina jos įvairiu-mas, mažai kas težino.

Mes šviesą apturim nuo saulės. Paprasta saulės šviesa neturi jokios spalvos. Bet iš tik-ro taip tik rodosi. Jeigu arčiau pradėsim iš-tyrinėti saulės šviesą, tai suprasim, kad ta švie-sa turi kaip baltą spalvą.

Nueikim dabar pas vandenį. Jeigu sau-lei šviečiant pradėsim taškyt vandenį, tai prieš saulė pamatysim įvairias spalvas panašias ora-rykštės spalvoms. Dabar imkim gabalėli kampuoto ir šliuoto stiklo. Statom jii prieš saulę. Tuoj matom, kaip ant mūsų kambario sienu krinta įvairios spalvos. Nuo ko tas viskas pa-eina? Mes žinom, kad šviesa susitikus su ko-kiu-nors daiktu, jeigu per jii pereina, tai pe-reina ne stačiai, bet lūžta. Ne visi šviesos spal-dulai lūžta vienodai: vienų spinduliu lūžimas didesnis, kitų mažesnis. Taip suluzę saulės spalvų daiktus ant tų spalvotu-

spalvų daiktus; bet čia kyla naujas klausimas: kodėl įvairios medžiagos įvairiai atmuša, prarija arba perleidžia įvairius spindulius? Čia susiduriam su klausimu: kas tai yra šviesa? Mokslas išaiškino, kad šviesa yra tam tikras ir tam tikros medžiagos judėjimas. Ta medžiaga

spalvų daiktus. Taip, šviesos spindulius (bal-ti) dalij atmuša stiklo paviršius; viduris gi stiklo neatmuša bet prarija šviesos spindulius (ži-noma, nedaug). Sudaužykim stiklą į smulkius gabalelius (stiklines prieskai) ir tuom pa-bardamis, bet ištikro jis atmuša dalij spinduliu. Ta baltą šviesos spinduliu dalij atmuša stiklo paviršius; dabar kiekvienas spalvų daiktus, bet ištikro juodus daiktus mēs matom; mēs matom, nes jie neatmušdami nuo savęs šviesos spinduliu išsižymi tarp kitų medžiagų. Tokiu budu juo kokia medžiaga daugiau spin-duliu prarija, tuo ji tamsest; juo mažiau pra-gerai, kad per didelis ir ne vietoje malonių ai-kvojimas atšipina jos ir vyrą jausmus, atšaldo meilės karštį. Malonės ir visokie pačios švel-numai ne užmaino vyrui nieko valandoje susi-krimtimo, nuliudimo, nuostolių, ligos. Tokiuo-se atsitikimuose pati turi buti ne glamonėjimo-lėle, bet geru angelu, iasti jam suraminima-zodiūose. Ji paliks vél gi didžiai neapken-čiamą, jeigu pradės didint vyrą nuliudima-bardamosi, skundais, ašaromis, keiksmais ir kaip katė draskymaisi. Reikia teisybė ištart, kad moteriškė visuomet pervažių vyrą, kada-tik nori, su meile, teisingumu ir draugišku pri-sirišiu.

R. Baltrunas.
(Užbaiga seką.)

Šviesos judėjimų įvairumas paeina nuo įvairių priežasčių. Taip, šviesos judėjimas sa-puo kelionėj susiduria su įvairiom medžiagom, tos įvairios medžiagos įvairiai atsiliepia ant šviesos judėjimo ir jis priima įvairias formas. Kadangi gamtoj pilna įvairių įvairiausių me-džiagų, o jos visos skiriasi tarp savęs tik vidu-nės medžiagos judėjimo įvairumu, tai ir švie-sa per vieną medžiagą labiau pereina, nuo kitų labiau atmuša, o kitos medžiagos labiau

taip yra, kaip rodo. Saulė rodo su kai-pie-žemę, bet taip nera. Kada traukinys ir vežimas žiuri į vieną pusę, tai keleivius į traukinio rodo, kad vežimas ritas atgal; ménulis rodo-jaus spalvų mišinys. Nuo įvairios proporcijos šiu-palvų paeina ir spalvų įvairumas. Tenai, kur spalvotu daiktu nera. Jeigu kitaip mūsų akis visai šviesos spinduliu nera, mēs nieko nema-butų sustatytos, tai mēs visai kitokias spalvas matytum. Ir ištikro yra žmonių, ką nemato, paimkim—mélynos arba žalios spalvos. Néra

daiktų įvairios spalvos? Jeigu mēs paimsim dilių atmušimai. Spalva—tai abstrakcija.

Askelaz.

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

— „Bo-ože caria chranī“ ...

— Ur-ra-aa ...

Iš-nz gatvės kampo prieš vagoną išbėgo keli vaikai, išbiro šukaudami ant gatvės, tarsi mesti iš augšto, paskui jų skubinai ir be tvarkos, juodu kyliu išsibrovė gatvėn gauja žmonių su triju spalvų vėlia-vomis ir émė bailai šaukti:

— Ur-ra! Sustok, vaikai!...

— Šalin konstitucija ...

— Nenorime ...

— „Bo-ože caria chranī“ ...

— Ur-ra-a!

Zmonės stumdis, užbėgdami vienas už kitą, mojuodami rankomis, svaidė augštyn kepures, visų priešakyje nuleidę galvą, tarsi jautis, éjo Melnikovas su sunkia lazda rankoje, ant kurios plavėsavo tautiška vėliava. Jis žiurėjo į žemę, kojas kélé aug-stanti ir, tur buti, labai sunkiai mynė jomis žemę—prie kiekvieno žingsnio jo kunas drebėjo, galva gi linga-vosi. Jo ryksmas skyrėsi iš nelygaus skistų, supai-niotų šauksmų chaoso, daugumos dejuojančių atbal-sių ...

— Nenorime apgavystės ...

Paskui jii, šokinėdami ir kraipydamas kalkais, ri-tosi gatvė kaž—kokie tamsys ir pilki sudraikytí žmon-nes, jie kélé galvas ir rankas augštyn, žiurėjo į na-mų langus, puldinėjo ant trotuarų, numušinėjo nuo praeivių galvų kepures, vél pribeginėjo prie Melnikovo ir šaukė, šviltę, grobstesi vieni už kitų, sukosi į kruvą, Melnikovas gi, mojuodamas vėliava, dejavo ir užė, tarsi didelis varpas:

— Šalin kramola—a!... Šalin apgavikus ...

Sto-ok! ...

— Girtas, ar ką! — šaltai pamislijo Jevsiejus.

— Stok! — augstai iškėlęs vėliavą į galvą, su-komandavo šnipas. — Giedo-ok!

Ir iš jo plačios burnos išsiveržė laukinis ir nuo-bodus ryksmas:

— Bo-o ...

Netvarkiai ir baisiai, yt alkanų paukščių burys, suplasnojo įtempti šauksmai, įkibo į šnipo balsą ir pridengė jii savo skubinu, godžiu šauksmu:

— Ura-a, carui... Kepures nuo galvos! ...

Krikščionis! Po senovei!... Šalin išdavystė!

Vagone pasidarė tyku, visi stovėjo, kepures nu-simetę ir, tylus, nubalę, žiurėjo į gaują, apkabinusių juos neramu, purvinu rinkiu... Bet persirėdes žmogus nenušiémė kepurės. Jevsiejus pažvelgė į rustę veidą, pamislijes:

— Drasų nuduoda... — ir émė žiurėti į gat-vę pro langą, kreivai šypsodamas. Jis gerai numa-ne tų neramų, puldinėjančių žmonių menkumą; jis aiškiai suprato, kad juos plaka iš vidaus tam si baimė ir kad jis stumdo juos iš šalies į šalį ir kad jie kovoja su ja, svaigindami save balsiai šauksmai, norėdami darodinti sau, kad jie nieko nesibijo. Jie béginėjo aplinkui vagono, yt gauja šunų, tik ką paleistu nuo grandijos, beprotiško džiaugsmo apimti, nesuspėj pasiliuosuoti nuo paprastos baimės ir, matomai, ne-galėjo atsidirasinti eiti toliaus placia, šviesia gatve—nemokėjo surinkti savęs į vieną kūną, béginėjo, rė-kavo ir bailai dairėsi aplinkui, kaž—ko laukė.

Štai palei vagoną sustojo liesas, smailabardis muzikėlis suplyšiusose kailinius, jis užmerkė akis, pakelė veidą augštyn ir, išžiojęs alkaną burną su gel-tonais dantimis, rėkia plonu balsu:

— Ša-alin... nereikia-a ...

Ir įtempimo ir baimės per jo skruostus rieda ašaras, ant kaktos blizga prakaitas; nustojo rėkti, jis nulenka kakką, su neužsitikėjimu dairosi, pečius pakelęs, ir, vél užmerkės akis, rėkia, tarsi jii kas mu-ša...

— Ga-ana-a!

— Štai ir aš taip pat rėkiau, — pamislijo sau Jevsiejus. Jam buvo juokinga žiurėti į muziką, podraug gi su tuo, gaila savęs ir jo.

Jis matė pažistamus, visados rusčius kiemsargi veidus, usuotą snukį padoraus ir pikto Klimičo, tar-navusio už bažnytinį sargą, alkansas berniuką—huli-ganą akis, nusistebėjusius snukius kaž—kokiu bailių muzikėlių ir jų tarpe keliais stovylas, kurios visus stumdo, visus veda, sotina tuos bevaliskus, alkansas kunus savo valia, savo ligotu bailumu. Jis gerai suprato, kad visi tie smulkūs žmonės taip gi, kaip ir jis pats gyvena ankstoje bailumo nelaisvėje ir neturi spėkios ištruktui iš jos—ateina pas juos stipresnis ir apima juos, ateis diktesnis ir ačiu jo valiai jie išardo seną bailumo buveinę, idant įkurti naują. Dabar, atskirtas nuo jų vagono langų stiklais, jis apžiūrinėjo juos iš šalies ir iš augšto, jo akis dang ko apémē, viskas buvo jam aišku iki pasibaiguréjimui, širdi čiu-pė nuobodus ir rustybę...

(Toliaus bus.)</

"Auszros" Dr-stės Kp.

Šiuomis pranešu Brooklyno New York A. D. knopai, kad ačio laibai svarbus laiškai, kurie reikalauja neatidėtino svarstymo. Todėl melžių visus narius butinai atsilankytis balandžio vakare „Vien. Liet.“ redakcijon.

Sekr. J. Baniulis.

Ant pardavimo.

Groser štoris, geroj vietoj, puikus business, dėl lietuvio, 70 Hudson ave., Brooklyn, N. Y.

Gera lietuvui proga.

Parsiduoda lietuvio bušernia, labai gerou vietoj, lietuvių apgyvėtoje; daugiaus lietuvių krautui, nėra tame miestelyje. Pardavimo priežastis—iškeliamas į Lietuvą Kreipties per laišk ar ypatiškai, šiuomis antrašu:

Paul Sapiego,
Box 403,
Great Neck, N. Y.

Kudi žmonės.

Nekurie žmonės visada buva kudais, nepaisant ką jie daro. Jie valgo gal but gerai maistą ir išrodo tartum jie buvu geroje sveikatoje. Tačiaus jie negali buti sunkesnialis ir tvirtesnialis. Geri gydytojai sako, kad tas pacina nuo vidurinio nesveikumo, kuris nėra taip blogu, kad priverstu žmogų jieškoti gydytojo pagelbos, bet gi jį privercia nesmagati apie savo padėjimą. Mūsų patarimui yra pabandyti Trijerio Amerikoniško Kartaus Vyno Elixirą, kuris sutaišo žmogaus gromuliojimą, sutvirtina raumenis ir vidurius ir sugražina jiems sveiką veikimą. Tiems, kurie gali gerai pavalyti, bet už valandėlės vėl jaučiasi alkanais ir tems, kurie neturi gero apetito, ši gyduolė bus gera pagelbs. Vartok ją pilvo, vidurių, krauso ir nervų ligose. Aptiekose Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Kas nori but sveiku ir drutu.

Gaukite knygutę „Istorija drusiaus žmogaus ant sveto arba Antano Kandro biografija“, kur esti nurodoma ir mokoma, kaip užsilaikyti sveiku bei tapti drutu. Knygutę susideda iš 36 pusl., 10 skirtingų paveikslų. Kaštuoja 25 c. Prisiuntimas 2 c.

Ant. Kandrotas,
126 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Tele: 1049 Williamsburg

A. ŽUKAUCAS,
80 Union Ave., Brooklyn, N. Y.
Kriauciška Dirbtuvė.

Siuvu naujus siutus ant orderio, kokie kas reikalauja, pataisau ir suprosinu. Visi kreipkites pas manę, nes niekur nerasisite tokios vietas kad taip pigiai ir gerai kas paradytu kaip aš padarau.

Tautiški paveikslai.

1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.

Paveikslų miera 22x28 collus. Preke 35c. kožnas.

Paveikslas Revoliucijos Lietuvuje. Didumas 22x28. Preke \$1.00.

J. T. PAUKSZTIS & CO.
120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Dr. Aldona Szułpiute-Jankaučiame, apsigyveno po nr. 265 Berry st. prie Grand st., Brooklyn, N. Y. Gydo visokias ligas motery, vaikų ir vyrų.

Nuo 8—10 ryte.

VALANDOS: Nuo 2—3 piet.

Nuo 7—9 vakare.

Telephonas Greenpoint 8.

Visioms zinomas **FERDINAND HARTMANN M. D. sako:**

Kad sergi, jau nesivargyk ilgian; ateik ar parašyk, išgydysiu tavę!

Per 30 metų daktaravęs,

tyrinėjės medicinos mokslo ir gyduolių veikmę, kurios goriaisiai gydo žmogaus kūną. Pabaigę universitetą per 20 metų gydžiai Didžiamjam New Yorke **Vyrus ir Moteris** ir išgydžiai ir gorai.

10 metų atidavęs moksli studijavau metėdą Pariziuje, London, Berlyne ir ktur, surasdamas naujausias gyduoles išgydymui visokių ligų. Sugrižus iš Europos daktarų bendrovė įsirinko savo pirmesdžių; o dabar užkviečiu sergančius su visokiomis ligomis, nes paukauju visą savo moksliams, nes sanguinai.

Sveikus mokinšiu kaip užlaikyti sveikatą, o sergančius išgydysiu, nes

BE SVEIKATOS NERA LAIMES ne darbininkui, nė biznieriu.

PROGRESAS MEDIKALISKAM MOKSLE!

Tik tie daktarai pasekunigai išgydo, katrie tėmija į medicinos mokslo progres, katrie to nedaro, negali sergančius išgydyti, už tai kad užrašo gyduoles ne naujausios budo, nes naujanis medicinos pagerinimai tokiem daktarams nežinomi yra. Ar tai jie užmiršo ar nenor žinoti, netémiant į moksli, kad

KRAUJAS YRA TAI PAMATAS IR SZALTINIS SVEIKATOS.

Gyduolės, kurios nepataiso krauno yra negeros ir negali išgydyti ligas, nes blogas kraujas pradžia visokių ligų.

NAUJAUSIAS BUDAS PRITAIKYMI GYDUOLIU!

Užtikrinu, kad mano visos gyduolės yra pritaikytos prie kiekvienos ligos, už tai ir daugiausiai sergančius išgydant ir tuos, kai kitų daktarai neįstengė. Jei aš pasąksiu, kad galu tave išgydysti, tai tikrai apturėsi sveikatą.

PASARGA:

Sergėkis, nesiduok suvilioti humbugo Institutui, kurį valdo visai ne daktaras, bet šartaną kompanija; kaip matoma, galejo surinkti kuponus paveikslėlius iš tabako bei nuo cigarety pakelių, buk fai išgydymu, su mirusio daktaro paveikslu viduryje. Daktaras, kurio jau nėra ant sveto, nėki negali išgydyti; o geras—teisingas daktaras, kuriam sarmatai su apgraviuais draugau, tai jėmes neberaus. Kad apginti žmones nuo suvadžiotų, tai prašant draugams—daktarams, ir teisingiems žmonėms, kuriuos išgydžiai, aš apsigarsinu, kad sergant žinotų, kur atrasti tikrą sveikatai pagelbas.

ATSIDAUKUSIUS APSIMU ISZGYDYTI

Reumatizmą, skaudžiamą sanarių, kaulų, strėnų, kojų, pečių ir šonų. Uzkielėjimą, skaudžiamą neldibiną vidurių. Galvos skausmą, širdies, inkstų ir plaučių ligas. Greito paleisimo, sunksus kvėpavimo, slogų, ir nusilpnėjusius vyrus. Didelio supykimo, dyspepsių, nervų ligos, teigti nuo jaunystės klas. Įgamtų nesvelkumų, sėkių ir nebūgimo, blogą rapny, visokių užskrečiamų s'aptų ligų. Teip-pat MOTERŲ: s'asuncingų mėnesinių, baigtų teikimo, gumbo ir visokų moteriškų ligų; neatbokit kai kitų daktarai Jums nepagelbėjė, o kai apsimis, tai ir išgydysiu šviesias ir užsienėjusias ligas. Geriai, kai iš kartos jas manė atsišanktum, pirmam negu kur kitur; jei ne asabūkai, tai parasyk lietuviškai. Baigyk kaip moki ir kaip janti nevesi kumus eavejy, as supras, išsireiš, duosin rodą, kad reikėt pritaikytas gyduolės, kurios yra geriausios ir naujausios išradimai, o apturėsi sveikata, būs iškirtumu kaip tol gyvenate AMERIKOJE, KANADAJE, ANGLIOJE ir kitur.

ADRESAS: Dr. Ferdinand Hartmann M. D.

218 East 14-th st.,

New York N. Y.

Osis valandos kasdien nuo 11 iš ryto iki 1, nuo 2 iki 5 val. po pietu.

Sventadieniais nuo 10 iki 1. Vakarais Panedėlyj ir Petryčioje nuo 7—8.

„VIENYBĖS LIETUVNIKU“ AGENTAI.

W. Sarpalius. Alden, Pa.

Baltimore, Md.

J. Luis. 521 W. Baltimore st.

Lit. National Library,

112 Green st

Brooklyn, N. Y.

E. Fromas. 73 Grand St.

T. Jarmala. 217 Berry St.

J. Ambrzejus. 120 Grand st.

Cambridgeport, Mass.

S. Gritz. 541 Main St.

P. Bartkevičius. 719 Main st.

Chicago, Ill.

Jos. Valmeris. 168 W. 18-th st.

P. M. Kaitis. 221 Wabansia Ave

E. St. Louis, Ill.

K. J. Baranauskas 452 Collinsville ave

Easton, Pa.

Feliksas Raulynaitis. Box 196

Kenosha, Wis.

M. K. Petruskas. 918 Gunie st.

Montello, Mass.

B. P. Miškinis. Box 124

Newark, N. J.

V. Ambraževičia. 178 Ferry st.

New Britain, Conn.

M. J. Czeponis. 21 Pleasant St.

J. Mažeika. 28 Conneron st.

New York.

J. M. Danielius. 64 Gansevoort st.

Pittsburg, Pa.

J. G. Miliauskas. % Union Saving Bank.

Scranton, Pa.

J. Petrikis. 1514 Ross Ave

So. Boston, Mass.

N. Gendrolis. 224 Athens St

Se Manchester, Conn.

A. Zokaitis. 30 School st.

Turners Falls, Mass.

K. P. Szimkonis. box 671

Waterbury, Conn.

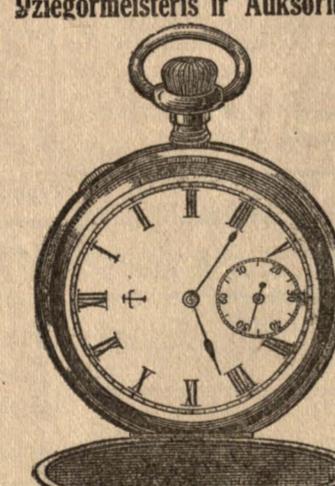
J. Zementaukas. 39 W. Porter St.

Worcester, Mass.

Chas. Žemaitis. 45 Ward st.

BROLIAI, PAS SAVO!

Tikras Lietuviškas
Dziegomeisteris ir Auksoius

Užlaikau visokių Dziegomeisterių, Lenciugélių, Žiedų.

JOSEPH MITKOS

Grand & Bedford ave., Brooklyn, N. Y.

(Naujam Grochowskio name)

ISMOKSI ANGLIŠKĄ KALBĄ**DOVANA!**

Jei Amerikoje nemoki angliskos kalbos tai pats žinai, kad esi nebylys.

Bet kiekvienas lietuvis, jei tik nori, gali gerai ir lengvai išmokti DOVANA! Kiekvienas, kuris tik per mane užsirašys sau, arba kitę naujai skaitytąjį laikraščių prikalbins, prisūnčiančiant \$2.00 ant mano vardo, apturus vien iš čion paminiotų laikraščių: „LIETUVĀ“.

„LAISVĀJA MINTI“.

„VIENYBĒ“ arba „KOVA“ per metus,

teip-pat garsiajai didelė knyga, versti iš

prancuzų kalbos Baltramiejus Nakti,

kurios kaina 75c ir teip-pat Gramatika.

Mokytojų angliskos kalbos, paračią vi-

sims gerai žinomo J. LÄUKIO.

Kaičiai prisiųsti 2 dol. už naujai skaitytąjį,

tuoju viška apturės.

Metas skaitosi

nuo dienos užsirašymo. Duodu dovanas,

kad laikraščių skaitytąjai daugintys ir

lietuvių, kaičiai ir svetimtaūčiai, turėtų

gramatiką, išmokty angliską kalbą.

„RAISTA“ dar galima gauti, pri-

siūnčiant 1 dol. extra.

J. Naujokas

120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Collins N.Y. Medical Institute,

140 W. 34th Street, New York City

Dr. S. E. Hyndman, viriausis daktaras.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsburg, Pa.

TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siųsti pinigus į seną krają, arba reikalinga kokia roda ar pagelba —

Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų, kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglija, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoze turto ir kareivijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mokam procentą.

Su bent kokiui reikalu kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Seniausias Lietuvoje lietuvių laikraštis

eina nuo 1905 metų pabaigos

„Lietuvos Ukininkas”

3 rub. metams
1r. 50k pusmečiu

4 rub. metams
2 rub. pusmečiu

Didžiojoj Lietuvoj.

1910 metais visiems savo ēmėjams duoda:

52 NN „Lietuvos Ukininkas“ kas savaitė po numeri.

26 — „Žemės“ kas dvi savaitės.

13 — „Mokyklos“ kas keturių savaitės.

12 — „Sveikatos“ kas mėnuo po knygutę.

Metiniai ēmėjai dar gauna dovanų Kalendorius 1911. ir išbandymui sėklą.

Kas nori žinoti kas dedasi Lietuvoje ir kitur, kas nori savo giminės ar pažįstamus pasiliksinius Lietuvoje apdovanoti, tenkauskiems „Lietuvos Ukininkai“, nes „Lietuvos Ukininkai“ rašoma apie valstybę, parapiju ir draugių reikalus, apie vyriausybę ir Dumas darbus, iš plato pasaulio ir kt., būno apyskors, eilės, gamtos ir kitų moksly straipsniai.

„Mokykla“ užsiima mokykly, mokyklo ir vaiku auklėjimo reikalais.

„Žemeje“ rašoma apie visus žemės ukiuo reikalus.

„Sveikata“ rupinasi apie visų sveikatą.

Kaina: Lietuvoje (ir Rusijoje) metams 3 rb., pusei metų 1 r. 50 kap. UŽSIENIUOSE: metams 4 rub., pusei metų 2 rub.

Kas nori „Lietuvos Ukininkai“ pamatyti, tepraneša atviru laiškeliu savo adresą, ir mes atsiusime.

Kas išsirašys į „Lietuvos Ukininkai“ Bendrovės narius ir užsimokės bent 25 rub., tas gaus „Lietuvos Ukininkai“ dyka.

A D R E S A S :

Vilnius, „Lietuvos Ukininkai“ Redakcija, Semionovskaja – 10.
(Rašant iš užsienių reikia dar pridėti: RUSSIA-LITHUANIA.)

Amerikiečiai gali užsisakyti, Vienybės Lietuvninkų Redakcijoje (Adresas: 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.)

Užsisakyti galima nuo kiekvieno mėnesio pradžios.

Pinigus mės priimame ir „money orderiais“, tik visuomet ant „money orderio“ turi but parašyta keno tie pinigai.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKLAUSIA VIETA LIETUVIAMS
- pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvepanti cigari, ir pilus užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškit šios atsakausios vietas, o busit užganėinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

DR. ALEX. O'MALLEY,
Specialistas.

1880 Per suvirs 22 metu 1910
aš pasekmingai gvdžiau visokio budo

RUPTURA

vyru moteriu ir vaiku.

TIKRA RUPTURA

VANDENINE RUPTURA

NETIKRA RUPTURA

be peilio ir be skausmingų arba pavojingų operacijų. Aš per paskutinius metus išgydžiau šimtus ligonių (jusu pačių apie linkėjė), pas kurios galit pasiklausti apie mano gydymą; nieskaus su manim nesusiligina šitoj gydimo žakoje. Išgydty ligoniai geriausiai išgydymas.

IŠGYDINTAS PIRM PENKIU
SUVRIS METU

tebesveikas—nebenėšoja diržu.

John Willinger, superintendentas Susquehanna (Stegmeyer) bravoro, Nanticoke, sakė: „Aš išgavau ruptura nuo kėlimo sunkių daiktų. Lankiau jauvilius gydytojus, kurie sakė mano liga esant neįgydymo. Jokie diržai negelbėjo, pakol nėjau pas d-rą O'Malley. Aš dabar sveikas. Neturiu jokių skaudėjimų, jokiui išsiveržimui ir mielai pasakoju kitiem kentiantiems, kas mane išgydė. Dirbu bravore kasdien ir seniai numečiau diržus, nes man jų nereikia.“

Tai vienas iš daugelio išgydymų nuo dėkingu išgydymu ligoniu.

Šimtai panasių išgydymų sudėti musų raštinėje.

Atsiunski 2c markę ir gausi mano knygtę apie ruptura, su paveikslais, uždýka.

Dr O'Malley Medical Offices,
158 Washington Street,
Wilkes-Barre, Pa.,

kur lietuviškai ir lenkiškai susikabama ir susirašoma.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius VISOKIŲ ABROZU.

— Darbą —
atlieku pui-
kiai už priei-
namą prekę.

Kogeriusia
darau nau-
jas skripas
i taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave., BROOKLYN,
N. Y.

(tarpo So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galerija atidara nuo 8 rytė iki 6 val. vakare.
Utarinkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Rinklti libellus, už 25 gausių donavai bonkė degtinės.

H. B. ROSENSON,
317-319 Grand St., BROOKLYN, N. Y.
Telephone, 1162 W. Pittsburgh

PRIETELIAI LIETUVIAI!
12 dideliu ir 12 mažu.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS
— pas —

Jona Kulboka

SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,

VISOKI VYNAI,

KVEPANTI CIGARAI.

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.
(kampus Wythe ave.)

SKAITYK O ZINOSI VISKA.

Jagu neturi mano katalogiai rašyk šendien o apturei gerocių armoniku, skripky klierne, trubu, koncertinu ir daugybė kitokių muzikalių instrumentų. Cisto au-
kso aukštinė ir pauksuotu, geru britvi, visokio skriaus drukavojimo masynukui, albumu portretam, revolerini, šaudvilkli, guminui li-
teriu, adresam pečetių, istoriški ir maldaiknyg kokiui tik randasi lie-
tuviški kalbo, gražių popieriu del rasimo gromatu su puikusiai aplink konvertatai tuzinas už 25c
5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Lietuviška biblija arba šventas raštas

ryta, prekė su prisuntimi \$8.00. Elektrinių žiedas no reumatizmo, sudružinimo

kuno, atgaivinimo kraju, sutaisimo nervu ir daugybė kitos

lių ligų. Tukstančiai žmonių išskiria išgydymą, 14 K.

pauksuotas ant metu prekė \$3.00, prasto \$1.00. Prisius-

tiave savo tikra adresi, ir už 5c markę o apturei iš mėto ka-

taloga dykai su 450 paveikslais ir 1000 naudingu daiktu.

Stormikas, agentas ir peddleras parduoja visokius ta-

vorus labai pigiai. Reikalandamis viska pas tikra lietuvi

gausite, teisiusis tauras.

Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman

Gydotojas iš seno kraujas.

Specjalistas nuo visokiu

ligu.

GYDO NET LABIAUSIAI UŽSISENĘJUSIAS VYRĄ,

MOTERY IR KUDIKIŲ LIGAS.

Galima snišniškai lietuviškai, len-

kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIEMIMO.

nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet

nuo 7 iki 9 vakare.

No 51 N. Washington street

Wilkes-Barre, Pa.

Lietuviskas Ziegormeistras.

Sziuomi užsiūmu jau 18 metų.

Pranėsu visiems lietuviams,

jei užsiūmu išgydymu, išskiria iš-

gydymu, išskiria išgydymu, iš-